

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 44

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

51 tomas
2008 m. vasario 20 d.

Turinys

I Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma

REGLAMENTAI

- ★ 2008 m. vasario 12 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 143/2008, iš dalies keičiantis Reglamento (EB) Nr. 1798/2003 nuostatas, susijusias su administracinio bendradarbiavimo įvedimu ir keitimusi informacija taikant taisykles, susijusias su paslaugų teikimo vieta, specialiomis schemomis ir pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo tvarka 1
- 2008 m. vasario 19 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 144/2008, nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą 7
- ★ 2008 m. vasario 19 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 145/2008, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 796/2004, nustatantį išsamias kompleksinio paramos susiejimo, moduliavimo ir integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, numatytų Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams, įgyvendinimo taisykles 9

DIREKTYVOS

- ★ 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/8/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 2006/112/EB nuostatas, susijusias su paslaugų teikimo vieta 11
- ★ 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/9/EB, nustatanti Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles 23

II Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma

SPRENDIMAI

Komisija

2008/138/EB:

- ★ 2007 m. gruodžio 19 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos kompensacijoms pagal dekretą dėl mėslo (C 12/1999) (pranešta dokumentu Nr. C(2007) 6777)..... 29

2008/139/EB:

- ★ 2007 m. rugsėjo 21 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos skatinant investicijas į vynuogių auginimo Reinlande-Pfalce gerinimą (pranešta dokumentu Nr. C(2007) 4462)..... 31

2008/140/EB:

- ★ 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos skirtos investicijoms į slyklo gamybą (Maltacarrión, SA) Kastilijoje ir Leone skatinti (C 48/2005) (pranešta dokumentu Nr. C(2007) 6897) 32

2008/141/EB:

- ★ 2007 m. rugsėjo 25 d. Komisijos sprendimas dėl priemonių C 47/2003 (ex NN 49/2003), Ispanijos taikytų įmonei „Izar“ (pranešta dokumentu Nr. C(2007) 4298) ⁽¹⁾..... 33

2008/142/EB:

- ★ 2007 m. rugsėjo 25 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos C 32/2006 (ex N 179/2006), Lenkijos suteiktos bendrovei „Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA“ (pranešta dokumentu Nr. C(2007) 4310) ⁽¹⁾..... 36

Klaidų ištaisymas

- ★ 2008 m. vasario 4 d. Tarybos bendrųjų veiksmų 2008/124/EB dėl Europos Sąjungos teisinės valstybės misijos Kosove, EULEX KOSOVO, klaidų ištaisymas (OL L 42, 2008 2 16) 39

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 143/2008

2008 m. vasario 12 d.

iš dalies keičiantis Reglamento (EB) Nr. 1798/2003 nuostatas, susijusias su administracinio bendradarbiavimo įvedimu ir keitimusi informacija taikant taisykles, susijusias su paslaugų teikimo vieta, specialiomis schemomis ir pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo tvarka

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Su paslaugų teikimo vieta susiję pakeitimai, padaryti 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/8/EB, iš dalies keičiančia Direktyvos 2006/112/EB nuostatas, susijusias su paslaugų teikimo vieta ⁽³⁾, reiškia, kad paslaugos apmokestinamiesiems asmenims teikiamos daugiausia paslaugų gavėjo įsisteigimo vietoje. Kai paslaugų teikėjas ir gavėjas yra įsisteigę skirtingose valstybėse narėse, atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas bus taikytinas dažniau nei iki šiol.

(2) Siekiant užtikrinti tinkamą pridėtinės vertės mokesčio (PVM) taikymą paslaugoms, kurioms taikomas atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas, paslaugų teikėjo valstybės narės surinkti duomenys turėtų būti pranešami valstybei narei, kurioje yra įsisteigęs paslaugų gavėjas.

Toks pranešimas turėtų būti numatytas 2003 m. spalio 7 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1798/2003 dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje ⁽⁴⁾.

(3) Direktyva 2008/8/EB taip pat praplečiama specialios schemos, taikomos Bendrijoje neįsisteigusių apmokestinamųjų asmenų teikiamoms elektroninėms paslaugoms, taikymo sritis.

(4) 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/9/EB nustatančia Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles ⁽⁵⁾ supaprastinama PVM grąžinimo tvarka valstybėje narėje, kurioje atitinkamas apmokestinamas asmuo nėra įregistruotas PVM mokėtoju.

(5) Specialios schemos taikymo srities praplėtimas ir PVM grąžinimo tvarkos apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, pakeitimai reiškia, kad atitinkamos valstybės narės turės žymiai daugiau keistis informacija. Dėl reikalavimo keistis informacija atitinkamoms valstybėms narėms neturėtų būti nustatyti pernelyg dideli administraciniai reikalavimai. Šiuo atveju informacija reikėtų keistis elektroniniu būdu, naudojant esamas keitimosi informacija sistemas.

(6) Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 1798/2003,

⁽¹⁾ 2005 m. rugsėjo 7 d. nuomonė.

⁽²⁾ 2005 m. gegužės 12 d. nuomonė.

⁽³⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 11.

⁽⁴⁾ OL L 264, 2003 10 15, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

⁽⁵⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 23.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Nuo 2010 m. sausio 1 d. Reglamentas (EB) Nr. 1798/2003 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (*) 357 straipsnyje numatytu laikotarpiu jis taip pat nustato taisykles ir tvarką, kad būtų galima elektroniniu būdu keisti informacija apie pridėtinės vertės mokestį, taikomą pagal tos direktyvos XII antraštinės dalies 6 skyriuje nustatytą specialią schemą elektroniniu būdu teikiamoms paslaugoms, taip pat kad būtų galima vėliau keisti informacija ir, kiek tai apima paslaugas, kurioms taikoma minėta speciali schema – kad valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų viena kitai pervesti pinigus.

(*) OL L 347, 2006 12 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2008/8/EB (OL L 44, 2008 2 20, p. 11).“;

2. 2 straipsnio 8–11 punktai pakeičiami taip:

„8) „prekių tiekimas Bendrijos viduje“ – prekių tiekimas, kuris turi būti deklaruojamas Direktyvos 2006/112/EB 262 straipsnyje nurodytoje sumuojančioje ataskaitoje;

9) „paslaugų teikimas Bendrijos viduje“ – paslaugų teikimas, kuris turi būti deklaruojamas Direktyvos 2006/112/EB 262 straipsnyje nurodytoje sumuojančioje ataskaitoje;

10) „prekių įsigijimas Bendrijos viduje“ – teisės disponuoti kilnojamojo materialiojo turto nuosavybės teise įsigijimas pagal Direktyvos 2006/112/EEB 20 straipsnį;

11) „PVM mokėtojo kodas“ – kodas, numatytas Direktyvos 2006/112/EB 214, 215 ir 216 straipsniuose“;

3. 22 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1) Kiekviena valstybė narė turi elektroninę duomenų bazę, kurioje ji saugo ir tvarko informaciją, kurią ji renka pagal Direktyvos 2006/112/EB XI antraštinės dalies 6 skyrių.“;

4. 23 straipsnio 1 dalies 2 punktą pakeičiamas taip:

„2) informaciją teikiančioje valstybėje narėje PVM mokėtojai registruotų visų ūkio subjektų Bendrijos viduje atlikto viso prekių tiekimo PVM mokėtojais registruotiems asmenims bendrą vertę ir viso paslaugų teikimo tokiems asmenims bendrą vertę.“;

5. 24 straipsnio pirma dalis pakeičiama taip:

„Remiantis pagal 22 straipsnį saugomais duomenimis ir tik siekiant užkirsti kelią PVM teisės aktų pažeidimui, valstybės narės kompetentinga institucija tiesiogiai ir nedelsdama gauna bet kuriuos iš toliau nurodytų duomenų arba tiesiogiai susipažįsta su jais elektroniniu būdu, jei mano, kad tai reikalinga tos valstybės narės teritorijoje apmokestinamam prekių įsigijimui Bendrijos viduje arba paslaugų teikimui Bendrijos viduje kontroliuoti:

1) asmenų, kurie vykdė 23 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą prekių tiekimą ir paslaugų teikimą, PVM mokėtojo kodus;

2) kiekvieno tokio asmens kiekvienam asmeniui, kuriam suteiktas 23 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytas PVM mokėtojo kodas, įvykdyto tokio prekių tiekimo arba paslaugų teikimo bendrą vertę.“;

6. 27 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4) Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad Bendrijos viduje prekes tiekiantys ar paslaugas teikiantys asmenys ir Direktyvos 2006/112/EB 357 straipsnyje numatytu laikotarpiu elektroniniu būdu paslaugas, visų pirma tos Direktyvos II priede nurodytas paslaugas, teikiantys neįsisteigę apmokestinamieji asmenys galėtų gauti bet kurio nurodyto asmens PVM mokėtojo kodo galiojimo patvirtinimą.

Direktyvos 2006/112/EB 357 straipsnyje nurodytu laikotarpiu valstybės narės duoda tokį patvirtinimą elektroniniu būdu šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.“;

7. VI skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:
- „NUOSTATOS DĖL DIREKTYVOS 2006/112/EB XII ANTRAŠTINĖS DALIES 6 SKYRIUJE NUMATYTOS SPECIALIOS SCHEMOS“;**
8. 28 straipsnis pakeičiamas taip:
- „28 straipsnis*
- Toliau pateikiamos nuostatos taikomos Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriuje numatytai specialiai schemai. Šiame skyriuje taip pat taikomos minėtos direktyvos 358 straipsnyje pateiktos sąvokų apibrėžtys.“;
9. 29 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:
- „1) Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo informaciją, kada prasideda jo veikla pagal Direktyvos 2006/112/EB 361 straipsnį, registravimosi valstybei narei pateikia elektroniniu būdu. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, nustatomi šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.“;
10. 30 straipsnio pirma dalis pakeičiama taip:
- „Deklaracija su duomenimis, nurodytais Direktyvos 2006/112/EB 365 straipsnyje, pateikiama elektroniniu būdu. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, nustatomi šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.“;
11. 31 straipsnis pakeičiamas taip:
- „31 straipsnis*
- Šio reglamento 22 straipsnio nuostatos taip pat taikomos informacijai, kurią registravimosi valstybė narė renka pagal Direktyvos 2006/112/EB 360, 361, 364 ir 365 straipsnius.“;
12. 34 straipsnis pakeičiamas taip:
- „34 straipsnis*
- Šio reglamento 28–33 straipsniai taikomi Direktyvos 2006/112/EB 357 straipsnyje numatytu laikotarpiu.“;
13. Įterpiamas VIa skyrius:
- „VIa SKYRIUS*
- NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU KEITIMUSI INFORMACIJA IR JOS SAUGOJIMU TAIKANT DIREKTYVOJE 2008/9/EB NUMATYTĄ TVARKĄ.**
- 34a straipsnis*
1. Kai įsisteigimo valstybės narės kompetentinga institucija gauna prašymą grąžinti pridėtinės vertės mokestį pagal 2008 m. vasario 12 d. Direktyvos 2008/9/EB nustatančios Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles (*) 5 straipsnį, o tos direktyvos 18 straipsnis netaikomas, ji per 15 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo elektroninėmis priemonėmis persiunčia prašymą kiekvienos atitinkamos PVM grąžinančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, patvirtindama, kad pareiškėjas, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/9/EB 2 straipsnio 5 punkte, yra apmokestinamasis asmuo, įregistruotas PVM mokėtoju, ir kad PVM grąžinimo laikotarpiu galioja to asmens nurodytas mokėtojo ar registravimo kodas.
2. Kiekvienos PVM grąžinančios valstybės narės kompetentingos institucijos kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms elektroninėmis priemonėmis perduoda informaciją, jų prašomą pagal Direktyvos 2008/9/EB 9 straipsnio 2 dalį. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, kuriuo ši informacija turi būti perduodama, nustatomi šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.
3. Kiekvienos PVM grąžinančios valstybės narės kompetentingos institucijos kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms elektroninėmis priemonėmis praneša, ar jos norėtų pasinaudoti galimybe pareikalauti, kad pareiškėjas pateiktą Direktyvos 2008/9/EB 11 straipsnyje nurodytą veiklos aprašymą pagal suderintus kodus.
- Pirmoje pastraipoje nurodyti suderinti kodai nustatomi šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka, remiantis Reglamentu (EEB) Nr. 3037/90 nustatytu NACE klasifikatoriumi.

(*) OL L 44, 2008 2 20, p. 23.“;

14. 39 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„Direktyvos 2006/112/EB 357 straipsnyje numatytu laikotarpiu Komisija ir valstybės narės užtikrina, kad veiktų tokios esančios ar naujos ryšių ir keitimosi informacija sistemos, kurios yra būtinos užtikrinant šio reglamento 29 ir 30 straipsniuose nurodytą keitimąsi informacija. Komisija bus atsakinga už visus bendro ryšio tinklo/bendro sistemos sąsajos įtaiso (CCN/CSI) tobulinimus, kurie yra reikalingi, kad valstybės narės galėtų keistis ta informacija. Valstybės narės bus atsakingos už visus savo sistemų tobulinimus, kurie yra reikalingi, kad per CCN/CSI būtų galima keistis ta informacija.“

2 straipsnis

Nuo 2015 m. sausio 1 d. Reglamentas (EB) Nr. 1798/2003 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„Šis reglamentas taip pat nustato taisykles ir tvarką, kad būtų galima elektroniniu būdu keistis informacija apie pridėtinės vertės mokestį, taikomą pagal Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriuje nustatytas specialias schemas teikiamoms paslaugoms, taip pat kad būtų galima vėliau keistis informacija ir, kiek tai apima paslaugas, kurioms taikoma tos specialios schemas – kad valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų viena kitai pervesti pinigus.“;

2. 2 straipsnio vieninteli jo daliai suteikiamas numeris „1“ ir straipsnis papildomas šia dalimi:

„2. Šiame reglamente taip pat vartojamos Direktyvos 2006/112/EB 358, 358a ir 369a straipsniuose pateiktos sąvokų apibrėžtys.“;

3. 5 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. 1 dalyje nurodytame prašyme gali būti pateiktas motyvuotas prašymas atlikti konkretų administracinį tyrimą. Jei valstybė narė nusprendžia, kad toks administracinis tyrimas nėra būtinas, ji nedelsdama praneša besikreipiančiajai institucijai apie tokio sprendimo motyvus.

Nepaisant pirmos pastraipos ir nepažeidžiant šio reglamento 40 straipsnio, institucija, į kurią kreipiamasi, gali atsisakyti atlikti tyrimą dėl sumų, kurias deklaravo apmokestinamasis asmuo ir kurios yra susijusios su telekomunikacijos paslaugų, transliavimo paslaugų ir elektroniniu būdu teikiamų paslaugų, kurios yra apmokestinamos valstybėje narėje, kurioje yra besikreipiančioji institucija, teikimu ir kurias teikdamas apmokestinamasis asmuo naudojami Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnioje numatyta specialia schema arba pasirenka ja nesinaudoti, tik jei informacija apie tą patį apmokestinamąjį asmenį, gauta mažiau nei prieš dvejus metus vykusio administracinio tyrimo metu, jau buvo pateikta besikreipiančiajai institucijai.

Tačiau antroje pastraipoje nurodytų prašymų, kuriuos besikreipiančioji institucija pateikė ir institucija, į kurią kreipiamasi, įvertino vadovaudamasi geriausių praktikų naudojimosi instrukcija dėl šios dalies ir 40 straipsnio 1 dalies sąveikos, kuri turi būti priimta 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, atveju valstybė narė, kuri pagal 40 straipsnį atsisako atlikti administracinį tyrimą, pateikia besikreipiančiajai institucijai visų atitinkamų teikimų, kuriuos apmokestinamasis asmuo per dvejus pastaruosius metus atliko besikreipiančiosios institucijos valstybėje narėje, datas ir vertes.“;

4. 17 straipsnis papildomas šia dalimi:

„Taikant 1 dalį, kiekviena įsisteigimo valstybė narė bendradarbiauja su kiekviena vartojimo valstybe nare norėdama nustatyti, ar įsisteigimo valstybės narės teritorijoje įsisteigę apmokestinamieji asmenys teisingai deklaruoja ir moka PVM, mokėtiną už telekomunikacijų paslaugas, transliavimo paslaugas ir elektroniniu būdu teikiamas paslaugas, kurias teikdamas apmokestinamasis asmuo naudojami Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnioje numatyta specialia schema arba pasirenka ja nesinaudoti. Įsisteigimo valstybė narė informuoja vartojimo valstybę narę apie visus neatitikimus, apie kuriuos ji sužino.“;

5. 18 straipsnio antra dalis pakeičiama taip:

„Kiekviena valstybė narė nustato, ar ji dalyvaus konkrečios informacijos rūšies mainuose, taip pat ar ji tai atliks automatinu, ar struktūrizuotu automatinu būdu. Tačiau kiekviena valstybė narė keičiasi turima informacija apie telekomunikacijų paslaugas, transliavimo paslaugas ir elektroniniu būdu teikiamas paslaugas, kurias teikdamas apmokestinamasis asmuo naudojami Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnioje numatyta specialia schema arba pasirenka ja nesinaudoti.“;

6. 27 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad Bendrijos viduje prekes tiekiantys ar paslaugas teikiantys asmenys ir telekomunikacijų paslaugas, transliavimo paslaugas ir elektroniniu būdu teikiamas paslaugas, visų pirma Direktyvos 2006/112/EB II priede nurodytas paslaugas, teikiantys neįsisteigę apmokestinamieji asmenys galėtų gauti bet kurio nurodyto asmens PVM mokėtojo kodo galiojimo patvirtinimą.

Valstybės narės duoda tokį patvirtinimą elektroniniu būdu šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.“;

7. VI skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„NUOSTATOS DĖL DIREKTYVOS 2006/112/EB XII ANTRAŠTINĖS DALIES 6 SKYRIUJE NURODYTŲ SPECIALIŲ SCHEMŲ“;

8. 28 straipsnis pakeičiamas taip:

„28 straipsnis

Toliau pateikiamos nuostatos taikomos Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriuje numatytoms specialioms schemoms.“;

9. 29 straipsnis pakeičiamas taip:

„29 straipsnis

1. Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo informaciją, kada prasideda jo veikla pagal Direktyvos 2006/112/EB 361 straipsnį, registravimosi valstybei narei pateikia elektroniniu būdu. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, nustatomi šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Registravimosi valstybė narė elektroniniu būdu perduoda 1 dalyje nurodytą informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms per 10 dienų nuo to mėnesio, kurį iš Bendrijoje neįsisteigusio apmokestinamojo asmens buvo gauta informacija, pabaigos. Panašūs pagal Direktyvos 2006/112/EB 369b straipsnį specialią schemą taikančio apmokestinamojo asmens įregistravimui reikalingi duomenys perduodami per 10 dienų pasibaigus mėnesiui, kurį apmokestinamasis asmuo pareiškė, kad prasideda jo apmokestinama veikla pagal tą schemą.

Tokiu pačiu būdu kitos valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešamas suteiktas mokėtojo kodas.

Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, kuriuo ši informacija turi būti perduodama, nustatomi šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

3. Registravimosi valstybė narė nedelsdama elektroninėmis priemonėmis informuoja kitų valstybių narių kompetentingas institucijas, jei Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo arba vartojimo valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo pašalinamas iš specialios schemas.“;

10. 30 straipsnio pirma ir antra dalys pakeičiamos taip:

„Deklaracija su duomenimis, nurodytais Direktyvos 2006/112/EB 365 ir 369g straipsniuose, pateikiama elektroniniu būdu. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, nustatomi šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Registravimosi valstybė narė elektroniniu būdu perduoda šią informaciją atitinkamos vartojimo valstybės narės kompetentingai institucijai ne vėliau kaip per 10 dienų nuo to mėnesio, kurį buvo gauta deklaracija, pabaigos. Atitinkamos įsisteigimo valstybės narės kompetentingai institucijai taip pat perduodama Direktyvos 2006/112/EB 369g straipsnio antroje dalyje numatyta informacija. Valstybės narės, paprašiusios, kad mokesčių deklaracija būtų pateikta ne eurais, o nacionaline valiuta, konvertuoja sumas į eurus, taikydamos paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną galiojantį valiutų keitimo kursą. Valiuta keičiama vadovaujantis tai dienai Europos centrinio banko paskelbtu valiutų keitimo kursu, arba, jei tą dieną kursas nepaskelbtas – kitą dieną paskelbtu kursu. Techniniai duomenys, kaip turi būti perduodama ši informacija, nustatomi vadovaujantis šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.“;

11. 31 straipsnis pakeičiamas taip:

„31 straipsnis

Šio reglamento 22 straipsnio nuostatos taip pat taikomos informacijai, kurią registravimosi valstybė narė renka pagal Direktyvos 2006/112/EB 360, 361, 364, 365, 369c, 369f ir 369g straipsnius.“;

12. 32 straipsnis papildomas šia dalimi:

„Iš mokėjimų, kurie yra pervedami vartojimo valstybei narei pagal Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnyje numatytą specialią schemą, registruojamos valstybės narės turi teisę pasilikti tokią pirmoje ir antroje dalyse nurodytą sumų dalį:

- a) nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d. – 30 %;
- b) nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d. – 15 %;
- c) nuo 2019 m. sausio 1 d. – 0 %.“;

13. 34 straipsnis išbraukiamas;

14. 39 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„Komisija ir valstybės narės užtikrina, kad veiktų tokios esančios ar naujos ryšių ir keitimosi informacija sistemos, kurios yra būtinos užtikrinant 29 ir 30 straipsniuose nurodytą keitimąsi informacija. Komisija bus atsakinga už visus bendro ryšio tinklo/bendro sistemos sąsajos įtaiso (CCN/CSI) tobulinimus, kurie yra reikalingi, kad valstybės narės galėtų keistis ta informacija. Valstybės narės bus atsakingos už visus savo sistemų tobulinimus, kurie yra reikalingi, kad per CCN/CSI būtų galima keistis ta informacija.“

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

1 ir 2 straipsniai taikomi nuo šių datų:

- a) 1 straipsnis – nuo 2010 m. sausio 1 d.;
- b) 2 straipsnis – nuo 2015 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. vasario 12 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. BAJUK

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 144/2008**2008 m. vasario 19 d.****nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1580/2007, nustatantį Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles ⁽¹⁾, ypač į jo 138 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Vadovaujantis Urugvajaus raundo daugiašalių prekybos derybų rezultatais Reglamentas (EB) Nr. 1580/2007 numato kriterijus, pagal kuriuos Komisija nustato standartines importo vertes iš trečiųjų šalių importuojamiems jo priede išvardintiems produktams ir laikotarpiams.

- (2) Laikantis aukščiau nurodytų kriterijų, standartinės importo vertės turi būti nustatytos tokios, kaip nurodyta šio reglamento priede,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 138 straipsnyje nurodytos standartinės importo vertės nustatomos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2008 m. vasario 20 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. vasario 19 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 350, 2007 12 31, p. 1.

PRIEDAS

prie 2008 m. vasario 19 d. Komisijos reglamento, nustatančio kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	IL	53,3
	JO	74,3
	MA	43,5
	TN	115,9
	TR	93,6
	ZZ	76,1
0707 00 05	JO	190,5
	MA	143,8
	TR	181,9
	ZZ	172,1
0709 90 70	MA	52,4
	TR	140,5
	ZA	71,0
	ZZ	88,0
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	50,0
	IL	51,5
	MA	57,0
	TN	47,7
	TR	78,8
	ZZ	57,0
0805 20 10	IL	110,6
	MA	117,3
	ZZ	114,0
	0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN
EG		82,3
IL		80,1
JM		114,0
MA		128,9
PK		65,4
TR		81,4
ZZ		84,9
0805 50 10		EG
	IL	96,9
	MA	114,0
	TR	113,2
	ZZ	102,2
0808 10 80	AR	96,3
	CA	88,1
	CN	89,7
	MK	39,9
	US	109,1
	ZZ	84,6
0808 20 50	AR	91,7
	CN	92,4
	US	122,0
	ZA	92,3
	ZZ	99,6

⁽¹⁾ Šalių nomenklaturą yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ žymi „kitą kilmę“.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 145/2008

2008 m. vasario 19 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 796/2004, nustatantį išsamias kompleksinio paramos susiejimo, moduliavimo ir integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, numatytų Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams, įgyvendinimo taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiantį Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 ⁽¹⁾, ypač į jo 52 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamente (EB) Nr. 796/2004 ⁽²⁾ nustatytos Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 taikymo taisyklės, *inter alia*, dėl tetrahidrokanabinolio kiekio kanapėse patikrinimo.
- (2) Pagal Reglamento (EB) Nr. 796/2004 33 straipsnio 2 dalį valstybės narės pranešė Komisijai bandymų tetrahidrokanabinolio kiekiui nustatyti 2007 m. pasėtų veislių kanapėse rezultatus. Į šiuos rezultatus turėtų būti atsižvelgta rengiant kanapių veislių, už kurias kitais prekybos metais gali būti skiriamos tiesioginės išmokos, sąrašą ir

2008–2009 prekybos metams laikinai patvirtintų veislių sąrašą.

- (3) Pagal Reglamento (EB) Nr. 796/2004 33 straipsnio 4 dalį pateiktu Rumunijos prašymu į kanapių veislių, atitinkančių tiesioginių išmokų skyrimo reikalavimus, sąrašą turėtų būti įtrauktos dvi naujos veislės.
- (4) Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 796/2004.
- (5) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Tiesioginių išmokų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 796/2004 II priedas pakeičiamas šio reglamento priedu.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2008–2009 prekybos metų.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. vasario 19 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

⁽¹⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1276/2007 (OL L 284, 2007 10 30, p. 11).

⁽²⁾ OL L 141, 2004 4 30, p. 18. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1550/2007 (OL L 337, 2007 12 21, p. 79).

PRIEDAS

„II PRIEDAS

KANAPIŲ VEISLĖS, ATITINKANČIOS TIESIOGINIŲ IŠMOKŲ SKYRIMO REIKALAVIMUS

a) **Kanapių veislės**

Beniko
Carmagnola
Chamaeleon
CS
Delta-Llosa
Delta 405
Denise
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Felina 32
Felina 34–Félina 34
Ferimon–Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Kompolti
Red Petiole
Santhica 23
Santhica 27
Silesia
Uso -31

b) **2008–2009 prekybos metams patvirtintos kanapių veislės**

Bialobrzeskie
Cannakomp
Diana ⁽¹⁾
Fasamo
Kompolti hibrid TC
Lipko
Lovrin 110
Silvana
UNIKO-B
Zenit ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Tik Rumunijoje, kaip numatyta Komisijos sprendime 2007/69/EB (OL L 32, 2007 2 6, p. 167).“

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA 2008/8/EB

2008 m. vasario 12 d.

iš dalies keičianti Direktyvos 2006/112/EB nuostatas, susijusias su paslaugų teikimo vieta

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Įgyvendinant vidaus rinkos tikslus, vykstant globalizacijai, naikinant reguliavimą ir keičiantis technologijoms susiduriama su dideliais prekybos paslaugomis apimties ir būdų pasikeitimais. Atsiranda vis daugiau galimybių kai kurias paslaugas teikti nuotoliniu būdu. Atsižvelgiant į tai, pastaraisiais metais buvo imtasi dalinių veiksmų ir daugelis apibrėžtų paslaugų šiuo metu faktiškai yra apmokestinamos remiantis paskirties vietos principu.

(2) Siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą reikia iš dalies keisti 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽³⁾ nuostatas, susijusias su paslaugų teikimo vieta, atsižvelgiant į Komisijos strategiją dėl bendros PVM sistemos veikimo modernizavimo ir supaprastinimo.

(3) Visais paslaugų teikimo atvejais apmokestinimo vieta iš esmės turėtų būti ta vieta, kur paslaugomis faktiškai naudojamosi. Jei bendra paslaugų teikimo vietos taisyklė būtų tokiu būdu pakeista, dėl administracinių ir politinių priežasčių vis dėlto reikėtų tam tikrų šios bendros taisyklės išimčių.

(4) Paslaugų teikimo apmokestinamiesiems asmenims atveju bendra paslaugų teikimo vietos taisyklė turėtų būti nustatoma pagal vietą, kur įsisteigęs paslaugos gavėjas, o ne pagal vietą, kur įsisteigęs paslaugos teikėjas. Siekiant nustatyti paslaugų teikimo vietos taisykles ir sumažinti našą verslui, turėtų būti laikoma, kad apmokestinamieji asmenys, kurie vykdo ir neapmokestinamąją veiklą, turėtų būti laikomi apmokestinamaisiais asmenimis visų jiems suteiktų paslaugų atžvilgiu. Taip pat neapmokestinamieji juridiniai asmenys, kurie yra įregistruoti PVM mokėtojais, turėtų būti laikomi apmokestinamaisiais asmenimis. Pagal įprastines taisykles šios nuostatos neturėtų būti taikomos apmokestinamojo asmens gautų paslaugų, kurias jis arba jo personalas naudoja asmeniniais tikslais, teikimui.

(5) Teikiant paslaugas neapmokestinamiesiems asmenims, reikėtų ir toliau taikyti bendrą taisyklę, kad paslaugų teikimo vieta yra ten, kur teikėjas yra įsteigęs savo verslą.

(6) Tam tikromis aplinkybėmis bendros taisyklės, susijusios su paslaugų teikimo tiek apmokestinamiesiems, tiek neapmokestinamiesiems asmenims vieta, nėra taikytinos, tačiau turėtų būti taikomos konkrečios išimtytys. Šios išimtytys turėtų būti iš esmės grindžiamos esamais kriterijais ir atspindėti apmokestinimo pagal vartojimo vietą principą, kartu tam tikriems prekybininkams neužkraunant neproporcingos administracinės naštos.

(7) Kai apmokestinamajam asmeniui paslaugas teikia asmuo, kuris nėra įsisteigęs toje pačioje valstybėje narėje, tam tikrais atvejais turėtų būti privaloma taikyti atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą, pagal kurį apmokestinamasis asmuo turėtų pats apskaičiuoti atitinkamą PVM sumą už įsigytą paslaugą.

(8) Siekiant supaprastinti prievolės įmonėms, vykdančioms veiklą valstybėse narėse, kuriose jos nėra įsisteigusios, reikėtų įvesti schemą, pagal kurią jos galėtų naudotis vienu naudojantis elektroniniu ryšiu veikiančiu punktu tam, kad jos būtų įregistruojamos PVM mokėtojoms ir galėtų teikti deklaracijas. Kol tokia schema kuriama, reikėtų naudotis schema, įvesta siekiant sudaryti palankesnes Bendrijoje neįsisteigusių apmokestinamųjų asmenų mokesčių prievolių vykdymo sąlygas.

⁽¹⁾ OL C 104 E, 2004 4 30, p. 143 ir 2006 m. gegužės 16 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C 117, 2004 4 30, p. 15 ir OL C 195, 2006 8 18, p. 54.

⁽³⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2007/75/EB (OL L 346, 2007 12 29, p. 13).

- (9) Siekiant toliau teisingai taikyti šią direktyvą, kiekvienas PVM mokėtoju įregistruotas apmokestinamasis asmuo turėtų pateikti sumuojančią ataskaitą, nurodydamas apmokestinamuosius asmenis ir neapmokestinamuosius juridinius asmenis, įregistruotus PVM mokėtojais, kuriems jis teikė apmokestinamąsias paslaugas, kurioms taikomas atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas.
- (10) Kai kurie paslaugų teikimo vietai padaryti pakeitimai gali ženkliai paveikti valstybių narių biudžetą. Siekiant užtikrinti sklandų perėjimą, šie pakeitimai yra įvedami palaipsniui.
- (11) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁾ 34 punktą, valstybės narės raginamos savo ir Bendrijos interesais parengti lenteles, kurios kuo geriau atspindėtų direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitikimą, ir viešai jas paskelbti.
- (12) Todėl Direktyvą 2006/112/EB reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,
- PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:
- 1 straipsnis*
- Nuo 2009 m. sausio 1 d. Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:
- 1) 56 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:
- „3. 1 dalies j ir k punktai bei 2 dalis taikomi iki 2009 m. gruodžio 31 d.“;
- 2) 57 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:
- „2. 1 dalis taikoma iki 2009 m. gruodžio 31 d.“;
- 3) 59 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:
- „2. Iki 2009 m. gruodžio 31 d. valstybės narės 58 straipsnio b punktą taiko 56 straipsnio 1 dalies j punkte nurodytoms radijo ir televizijos transliavimo paslaugoms, kurias valstybėje narėje įsisteigusiems arba joje nuolatine gyvenamąją vietą turintiems ar paprastai gyvenantiems neapmokestinamiesiems asmenims teikia apmokestinamasis asmuo, kuris yra įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinę padalinį, iš kurio teikia paslaugas, už Bendrijos ribų, arba kuris, nesant tokios verslo vietos ar nuolatinio padalinio, turi
- nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena už Bendrijos ribų.“;
- 4) 357 straipsnis pakeičiamas taip:
- „357 straipsnis
- Šis skyrius taikomas iki 2014 m. gruodžio 31 d.“
- 2 straipsnis*
- Nuo 2010 m. sausio 1 d. Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:
- 1) V antraštinės dalies 3 skyrius pakeičiamas taip:
- „3 SKYRIUS
- Paslaugų teikimo vieta**
- 1 skirsnis**
- Sąvokų apibrėžtys**
- 43 straipsnis*
- Taikant su paslaugų teikimo vieta susijusias taisykles:
- 1) laikoma, kad apmokestinamasis asmuo, kuris taip pat vykdo veiklą ar sandorius, kurie nėra apmokestinamasis prekių tiekimas ar paslaugų teikimas pagal 2 straipsnio 1 dalį, yra apmokestinamasis asmuo visų jam suteiktų paslaugų atžvilgiu;
- 2) laikoma, kad neapmokestinamasis juridinis asmuo, kuris yra įregistruotas PVM mokėtoju, yra apmokestinamasis asmuo.
- 2 skirsnis**
- Bendrosios taisyklės**
- 44 straipsnis*
- Paslaugų teikimo apmokestinamajam asmeniui, veikiančiam kaip toks, vieta yra ten, kur tas asmuo yra įsteigęs savo verslą. Tačiau, jei tos paslaugos yra teikiamos apmokestinamojo asmens nuolatiniam padaliniui, esančiam kitoje vietoje nei ta, kur jis yra įsteigęs savo verslą, šių paslaugų teikimo vieta yra ten, kur yra tas nuolatinis padalinys. Nesant tokios verslo ar nuolatinio padalinio vietos, paslaugų teikimo vieta yra ten, kur apmokestinamasis asmuo, kuris gauna tas paslaugas, turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba kur paprastai gyvena.

(¹) OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

45 straipsnis

Paslaugų teikimo neapmokestinamajam asmeniui vieta yra ten, kur paslaugų teikėjas yra įsteigęs savo verslą. Tačiau, jei tos paslaugos yra teikiamos iš paslaugų teikėjo nuolatinio padalinio, esančio kitoje vietoje nei ta, kur jis yra įsteigęs savo verslą, šių paslaugų teikimo vieta yra ten, kur yra tas nuolatinis padalinys. Nesant tokios verslo ar nuolatinio padalinio vietos, paslaugų teikimo vieta yra ten, kur paslaugų teikėjas turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba kur paprastai gyvena.

3 skirsnis

Specialios nuostatos

1 poskirsnis

Tarpininkavimo paslaugų teikimas

46 straipsnis

Paslaugų, kurias tarpininkas, veikdamas kito asmens vardu ir jo naudai, teikia neapmokestinamajam asmeniui, teikimo vieta yra ten, kur pagal šios direktyvos nuostatas vykdomas pagrindinis sandoris.

2 poskirsnis

Su nekilnojamuoju turtu susijusių paslaugų teikimas

47 straipsnis

Su nekilnojamuoju turtu susijusių paslaugų, įskaitant ekspertų ir nekilnojamojo turto agentų paslaugas, apgyvendinimo paslaugas viešbučiuose ar panašią veiklą vykdančiose įstaigose, pavyzdžiui, poilsiavietėse ar stovyklauti įrengtose vietose, teisės naudoti nekilnojamąjį turtą suteikimą ir statybos darbų parengimo bei koordinavimo paslaugas, pavyzdžiui, architektų ir statybos vietoje priežiūrą vykdančių firmų paslaugas, teikimo vieta yra ta vieta, kur yra nekilnojamojo turto turtas.

3 poskirsnis

Transporto paslaugų teikimas

48 straipsnis

Keleivių vežimo paslaugų teikimo vieta yra ten, kur atliekamas keleivių vežimas, proporcingai nuvažiuotiems atstumams.

49 straipsnis

Prekių gabenimo, išskyrus prekių gabenimą Bendrijos viduje, paslaugų teikimo neapmokestinamiesiems asmenims

vieta yra ten, kur atliekamas prekių gabenimas, proporcingai nuvažiuotiems atstumams.

50 straipsnis

Prekių gabenimo Bendrijos viduje paslaugų teikimo neapmokestinamiesiems asmenims vieta yra maršruto pradžia.

51 straipsnis

Prekių gabenimas Bendrijos viduje – prekių gabenimas, kai maršrutas prasideda vienos valstybės narės teritorijoje ir baigiasi kitos valstybės narės teritorijoje.

Maršruto pradžia – vieta, kur faktiškai prasideda prekių gabenimas, neatsižvelgiant į nuvažiuotą atstumą iki prekių buvimo vietos, o maršruto pabaiga – vieta, kur faktiškai baigiasi prekių gabenimas.

52 straipsnis

Valstybės narės neprivalo apmokestinti PVM tos prekių gabenimo Bendrijos viduje neapmokestinamiesiems asmenims dalies, kuri vykdoma Bendrijos teritorijai nepriklausančiais vandenimis.

4 poskirsnis

Kultūros, meno, sporto, mokslo, švietimo, pramogų ir panašių paslaugų, papildomų transporto paslaugų teikimas ir kilnojamojo turto vertinimas bei aptarnavimas

53 straipsnis

Paslaugų ir papildomų paslaugų, susijusių su kultūros, meno, sporto, mokslo, švietimo, pramogų ar panašia veikla, pavyzdžiui, mugėmis ir parodomis, įskaitant tokios veiklos organizatorių teikiamas paslaugas, teikimo vieta yra ta vieta, kur ši veikla fiziškai vykdoma.

54 straipsnis

Toliau išvardytų paslaugų teikimo neapmokestinamiesiems asmenims vieta yra ta vieta, kur paslaugos yra fiziškai suteikiamos:

a) papildoma transporto veikla, pavyzdžiui, pakrovimo, iškrovimo, krovinių tvarkymo ir panaši veikla;

b) kilnojamojo materialiojo turto vertinimas ir aptarnavimas.

5 poskirsnis**Maitinimo bei aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugų teikimas***55 straipsnis*

Maitinimo bei aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugų, išskyrus tas, kurios fiziškai teikiamos laivuose, orlaiviuose arba traukiniuose keleivių vežimo Bendrijoje maršruto dalyje, teikimo vieta yra ten, kur paslaugos yra fiziškai suteikiamos.

6 poskirsnis**Transporto priemonių nuoma***56 straipsnis*

1. Transporto priemonių trumpalaikės nuomos paslaugų teikimo vieta yra ten, kur transporto priemonė faktiškai perduodama klientui.

2. Taikant 1 dalį, „trumpalaikė“ reiškia nepertraukiamą transporto priemonės valdymą ar naudojimą ne ilgiau kaip trisdešimt dienų, o laivų atveju – ne daugiau kaip devyniasdešimt dienų.

7 poskirsnis**Maitinimo bei aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugų teikimas vartojimui laivuose, orlaiviuose ar traukiniuose***57 straipsnis*

1. Maitinimo bei aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugų, kurios fiziškai teikiamos laivuose, orlaiviuose arba traukiniuose keleivių vežimo Bendrijoje maršruto dalyje, teikimo vieta yra keleivių vežimo maršruto pradžia.

2. Taikant 1 dalį, keleivių vežimo Bendrijoje maršruto dalis – vežimo maršruto, atlikto be tarpinio sustojimo už Bendrijos ribų, dalis nuo keleivių vežimo maršruto pradžios iki pabaigos.

Keleivių vežimo maršruto pradžia – pirmoji pagal tvarkaraštį keleivių įlaipinimo Bendrijoje vieta, tam tikrais atvejais po tarpinio sustojimo už Bendrijos ribų.

Keleivių vežimo maršruto pabaiga – paskutinė pagal tvarkaraštį Bendrijoje įlaipintų keleivių išlaipinimo Bendrijoje vieta, tam tikrais atvejais prieš tarpinį sustojimą už Bendrijos ribų.

Kelionės į abi puses atveju kelionė atgal laikoma atskiru vežimo maršrutu.

8 poskirsnis**Elektroninių paslaugų teikimas neapmokestinamiesiems asmenims***58 straipsnis*

Kai valstybėje narėje įsisteigusiems ar joje nuolatinį adresą turintiems ar paprastai gyvenantiems neapmokestinamiesiems asmenims elektroniniu būdu paslaugas, visų pirma tas paslaugas, kurios nurodytos II priede, teikia apmokestinamasis asmuo, kuris yra įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinį padalinį, iš kurio teikia paslaugas, už Bendrijos ribų, arba kuris, nesant tokios verslo vietos ar nuolatinio padalinio, turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena už Bendrijos ribų, paslaugų teikimo vieta yra ten, kur neapmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs, arba ten, kur jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba kur paprastai gyvena.

Jeigu paslaugos teikėjas ir paslaugas įsigyjantis asmuo bendrauja elektroniniu paštu, tai savaime nereiškia, kad suteikta paslauga yra elektroniniu būdu teikiama paslauga.

9 poskirsnis**Paslaugų teikimas neapmokestinamiesiems asmenims už Bendrijos ribų***59 straipsnis*

Toliau išvardytų paslaugų teikimo neapmokestinamajam asmeniui, kuris yra įsisteigęs arba turi nuolatinį adresą, ar paprastai gyvena už Bendrijos ribų, vieta yra ten, kur asmuo yra įsisteigęs, turi nuolatinį adresą ar paprastai gyvena:

- a) autorių teisių, patentų, licencijų, prekių ženklų bei panašių teisių perdavimas ir suteikimas;
- b) reklamos paslaugos;
- c) konsultantų, inžinierių, konsultacinių firmų, teisininkų, apskaitininkų paslaugos ir kitos panašios paslaugos, taip pat duomenų apdorojimas ir informacijos teikimas;
- d) įsipareigojimai visiškai ar iš dalies susilaikyti nuo bet kurios šiame straipsnyje nurodytos komercinės veiklos arba pasinaudojimo bet kuria šiame straipsnyje nurodyta teise;

- e) bankiniai, finansiniai ir draudimo sandoriai, įskaitant perdraudimą, išskyrus seifų nuomą;
- f) aprūpinimas personalu;
- g) materialiojo kilnojamojo turto, išskyrus visas transporto priemones, nuoma;
- h) teisės naudotis gamtinių dujų ir elektros paskirstymo sistemomis ir transportuoti bei perduoti elektros energiją ir gamtines dujas šiomis sistemomis suteikimas ir kitų tiesiogiai susijusių paslaugų teikimas;
- i) telekomunikacijų paslaugos;
- j) radijo ir televizijos transliavimo paslaugos;
- k) elektroniniu būdu teikiamos paslaugos, visų pirma nurodytos II priede.

Jeigu paslaugos teikėjas ir paslaugas įsigyjantis asmuo bendrauja elektroniniu paštu, tai savaime nereiškia, kad suteikta paslauga yra elektroniniu būdu teikiama paslauga.

10 poskirsnis

Dvigubo apmokestinimo ar neapmokestinimo prevencija

59a straipsnis

44, 45, 56 ir 59 straipsniais reglamentuojamo paslaugų teikimo vietos atžvilgiu valstybės narės, siekdamos užkirsti kelią dvigubam apmokestinimui, neapmokestinimui ar konkurencijos iškraipymui, gali laikyti, kad:

- a) vienos ar visų šių paslaugų teikimo vieta yra už Bendrijos ribų tais atvejais, jei paslaugų, kurių teikimo vieta yra jų teritorijoje, faktinis vartojimas ir naudojimas vyksta už Bendrijos ribų;
- b) vienos ar visų šių paslaugų teikimo vieta yra jų teritorijoje tais atvejais, jei paslaugų, kurių teikimo vieta yra už Bendrijos ribų, faktinis vartojimas ir naudojimas vyksta jų teritorijoje.

Tačiau ši nuostata netaikoma elektroniniu būdu teikiams paslaugoms, kai tos paslaugos yra teikiamos Bendrijoje neįsisteigusiesiems neapmokestinamiesiems asmenims.

59b straipsnis

Valstybės narės 59a straipsnio b punktą taiko telekomunikacijų paslaugoms ir 59 straipsnio pirmos pastraipos j punkte nurodytoms radijo ir televizijos transliavimo paslaugoms, kurias valstybėje narėje įsisteigusiesiems ar joje turintiems nuolatinę gyvenamąją vietą, ar paprastai gyvenantiems neapmokestinamiesiems asmenims teikia apmokestinamasis asmuo, kuris yra įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinį padalinį, iš kurio teikia paslaugas, už Bendrijos ribų, arba kuris, nesant tokios verslo vietos ar nuolatinio padalinio, turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena už Bendrijos ribų.“;

- 2) 98 straipsnio 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Lengvatiniai tarifai netaikomi elektroniniu būdu teikiams paslaugoms.“;

- 3) 170 straipsnio įvadinis sakinyss pakeičiamas taip:

„Visi apmokestinamieji asmenys, kurie, kaip nurodyta Direktyvos 86/560/EEB (*) 1 straipsnyje, Direktyvos 2008/9/EB (**) 2 straipsnio 1 punkte ir 3 straipsnyje ir šios direktyvos 171 straipsnyje, nėra įsisteigę valstybėje narėje, kurioje jie perka prekes ir paslaugas arba į kurią importuoja PVM apmokestinamas prekes, turi teisę susigrąžinti šį PVM, jei prekės ir paslaugos naudojamos šiais tikslais:

(*) 1986 m. lapkričio 17 d. Tryliktoji Tarybos direktyva 86/560/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo – pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę Bendrijos teritorijoje, tvarkos (OL L 326, 1986 11 21, p. 40).

(**) 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/9/EB nustatanti Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles (OL L 44, 2008 2 20, p. 23).“;

- 4) 171 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. PVM grąžinamas apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę valstybėje narėje, kurioje jie perka prekes ir paslaugas arba į kurią importuoja PVM apmokestinamas prekes, bet yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, pagal Direktyvoje 2008/9/EB nustatytas išsamias taisykles“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Direktyva 86/560/EEB netaikoma:

a) PVM sumoms, kurios pagal PVM grąžinančios valstybės narės aktus buvo neteisingai nurodytos sąskaitose faktūrose;

b) sąskaitose faktūrose nurodytoms PVM sumoms už prekių tiekimą, kuris yra arba gali būti neapmokestinamas pagal 138 straipsnį arba 146 straipsnio 1 dalies b punktą.“;

5) įterpiamas 171a straipsnis:

„171a straipsnis

Valstybės narės gali leisti atskaityti PVM mokestį 168 straipsnyje nustatyta tvarka, o ne Direktyvoje 86/560/EEB arba Direktyvoje 2008/9/EB nustatyta tvarka apmokestinamajam asmeniui grąžinti PVM už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, už kurį apmokestinamajam asmeniui tenka prievolė sumokėti mokestį pagal 194–197 arba 199 straipsnius. Galima taikyti pagal Direktyvos 86/560/EEB 2 straipsnio 2 dalį ir 4 straipsnio 2 dalį galiojančius apribojimus.

Todėl apmokestinamajam asmeniui, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, valstybės narės gali netaikyti PVM grąžinimo tvarkos pagal Direktyvą 86/560/EEB arba Direktyvą 2008/9/EB.“;

6) į XI antraštinės dalies 1 skyriaus 1 skirsnį įterpiamas šis 192a straipsnis:

„192a straipsnis

Taikant šį skirsnį, apmokestinamasis asmuo, kurio nuolatinis padalinys yra valstybės narės, kurioje atsiranda prievolė mokėti PVM, teritorijoje, laikomas apmokestinamuoju asmeniu, kuris nėra įsisteigęs toje valstybėje narėje, kai įvykdomos šios sąlygos:

a) tos valstybės narės teritorijoje jis atlieka apmokestinamąjį prekių tiekimą ar paslaugų teikimą;

b) tiekėjo (teikėjo) padalinys, esantis tos valstybės narės teritorijoje, nedalyvauja tokiaime tiekime ar teikime.“;

7) 196 straipsnis pakeičiamas taip:

„196 straipsnis

PVM moka bet kuris apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, įregistruotas PVM mokėtoju, kuriam teikiamos 44 straipsnyje nurodytos paslaugos, jei jas teikia apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybės narės teritorijoje.“;

8) 214 straipsnis papildomas šiais punktais:

„d) kiekvienas apmokestinamasis asmuo, kuriam jų atitinkamoje teritorijoje suteikiamos paslaugos, už kurias jis privalo sumokėti PVM pagal 196 straipsnį;

e) kiekvienas apmokestinamasis asmuo, įsisteigęs jų atitinkamoje teritorijoje, kuris kitos valstybės narės teritorijoje teikia paslaugas, už kurias PVM moka tik paslaugų gavėjas pagal 196 straipsnį.“;

9) 262 straipsnis pakeičiamas taip:

„262 straipsnis

Kiekvienas PVM mokėtoju įregistruotas apmokestinamasis asmuo pateikia sumuojančią ataskaitą, kurioje nurodo:

a) PVM mokėtojais įregistruotus prekes įsigyjančius asmenis, kuriems jis tiekė prekes 138 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies c punkte nurodytomis sąlygomis;

b) PVM mokėtojais įregistruotus asmenis, kuriems jis tiekė Bendrijos viduje įsigytas prekes, kaip nurodyta 42 straipsnyje;

c) apmokestinamuosius asmenis ir neapmokestinamuosius juridinius asmenis, įregistruotus PVM mokėtojais, kuriems jis tiekė paslaugas, išskyrus PVM neapmokestinamas paslaugas valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas, ir už kurias paslaugos gavėjas privalo sumokėti mokestį pagal 196 straipsnį.“;

10) 264 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a ir b punktai pakeičiami taip:

„a) kodas, kuriuo apmokestinamasis asmuo yra įregistruotas PVM mokėtoju valstybėje narėje, kurioje turi būti pateikta sumuojanti ataskaita ir kurį jis nurodė tiekdamas prekes 138 straipsnio 1 dalyje nurodytomis sąlygomis ir kurį jis nurodė atlikdamas apmokestinamąjį paslaugų teikimą 44 straipsnyje nustatytomis sąlygomis;

b) kodas, kuriuo prekes įsigyjantis arba paslaugas gaunantis asmuo yra įregistruotas PVM mokėtoju kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje turi būti pateikta sumuojanti ataskaita, ir kuris buvo nurodytas jam tiekiant prekes ar teikiant paslaugas;“;

b) d punktas pakeičiamas taip:

„d) kiekvieno prekes įsigijusio ar paslaugas gavusio asmens atžvilgiu – apmokestinamojo asmens atlikto prekių tiekimo bendra vertė ir atlikto paslaugų teikimo bendra vertė;“;

11) 358 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 punktas pakeičiamas taip:

„2. elektroninės paslaugos ir elektroniniu būdu teikiamos paslaugos – 59 straipsnio pirmos pastraipos k punkte nurodytos paslaugos;“;

b) 4 punktas pakeičiamas taip:

„4. vartojimo valstybė narė – valstybė narė, kurioje laikoma, kad teikiamos elektroninės paslaugos pagal 58 straipsnį;“;

12) II priedo pavadinimas pakeičiamas taip:

„58 STRAIPSNYJE IR 59 STRAIPSNIO PIRMOS DALIES K PUNKTE NURODYTŲ ELEKTRONINIŲ BŪDU TEIKIAMŲ PASLAUGŲ ORIENTACINIS SĄRAŠAS“.

3 straipsnis

Nuo 2011 m. sausio 1 d. Direktyvos 2006/112/EB 53 ir 54 straipsniai pakeičiami taip:

„53 straipsnis

Apmokestinamajam asmeniui teikiamų įėjimo į kultūros, meno, sporto, mokslo, švietimo, pramogų ar panašius renginius, pavyzdžiui, mugės ir parodas, bei papildomų su įėjimu susijusių paslaugų teikimo vieta yra ten, kur šie renginiai faktiškai vyksta.

54 straipsnis

1. Neapmokestinamajam asmeniui teikiamų paslaugų ir papildomų paslaugų, susijusių su kultūros, meno, sporto, mokslo, švietimo, pramogų ar panašia veikla, pavyzdžiui, mugėmis ir parodomis, įskaitant tokios veiklos organizatorių

teikiamas paslaugas, teikimo vieta yra ten, kur ši veikla faktiškai vyksta.

2. Toliau išvardytų paslaugų teikimo neapmokestinamajam asmeniui vieta yra ten, kur paslaugos yra fiziškai suteikiamos:

a) papildoma transporto veikla, pavyzdžiui, pakrovimo, iškrovimo, krovinijų tvarkymo ir panaši veikla;

b) kilnojamojo materialiojo turto vertinimas ir aptarnavimas.“.

4 straipsnis

Nuo 2013 m. sausio 1 d. Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Transporto priemonių nuomos, išskyrus trumpalaikę nuomą, paslaugų teikimo neapmokestinamajam asmeniui vieta yra ten, kur klientas yra įsisteigęs, turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena.

Tačiau pramoginio laivo nuomos, išskyrus trumpalaikę nuomą, paslaugų teikimo neapmokestinamajam asmeniui vieta yra ten, kur pramoginis laivas faktiškai perduodamas klientui, kai paslaugų teikėjas šią paslaugą faktiškai teikia iš savo ten esančios verslo vietos arba nuolatinio padalinio.

3. Taikant 1 ir 2 dalis, „trumpalaikė“ reiškia nepertraukiamą transporto priemonės valdymą ar naudojimą ne ilgiau kaip trisdešimt dienų, o laivų atveju – ne daugiau kaip devyniasdešimt dienų.“

5 straipsnis

Nuo 2015 m. sausio 1 d. Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

1) V antraštinės dalies 3 skyriaus 3 skirsnio 8 poskirsnis pakeičiamas taip:

„8 poskirsnis

Telekomunikacijų, transliavimo ir elektroninių paslaugų teikimas neapmokestinamiesiems asmenims

58 straipsnis

Toliau išvardytų paslaugų teikimo neapmokestinamajam asmeniui vieta yra ten, kur tas asmuo yra įsisteigęs, turi nuolatinį adresą arba paprastai gyvena:

a) telekomunikacijų paslaugos;

- b) radijo ir televizijos transliavimo paslaugos;
- c) elektroniniu būdu teikiamos paslaugos, visų pirma nurodytos II priede.
- Jeigu paslaugos teikėjas ir paslaugas įsigijantis asmuo bendrauja elektroniniu paštu, tai savaime nereiškia, kad suteikta paslauga yra elektroniniu būdu teikiama paslauga.“;
- 2) 59 straipsnio pirmos dalies i, j ir k punktai bei antra dalis išbraukiami;
- 3) 59a straipsnis pakeičiamas taip:
- „59a straipsnis*
- Paslaugų, kurių teikimo vieta reglamentuojama 44, 45, 56, 58 ir 59 straipsniais, atžvilgiu valstybės narės, siekdamos užkirsti kelią dvigubam apmokestinimui, neapmokestinimui ar konkurencijos iškraipymui, gali laikyti, kad:
- a) vienos ar visų šių paslaugų teikimo vieta yra už Bendrijos ribų tais atvejais, jei paslaugų, kurių teikimo vieta yra jų teritorijoje, faktinis vartojimas ir naudojimas vyksta už Bendrijos ribų;
- b) vienos ar visų šių paslaugų teikimo vieta yra jų teritorijoje tais atvejais, jei paslaugų, kurių teikimo vieta yra už Bendrijos ribų, faktinis vartojimas ir naudojimas vyksta jų teritorijoje.“;
- 4) 59b straipsnis išbraukiamas;
- 5) 204 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:
- „Tačiau valstybės narės negali taikyti antroje pastraipoje nurodytos galimybės Bendrijoje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui, kaip apibrėžta 358a straipsnio 1 punkte, kuris pasirinko specialią telekomunikacijų, transliavimo arba elektroninėms paslaugoms skirtą schemą.“;
- 6) XII antraštinės dalies 6 skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:
- „Specialios schemos neįsisteigusiams apmokestinamiesiems asmenims, teikiantiems telekomunikacijų paslaugas, transliavimo paslaugas ar elektronines paslaugas neapmokestinamiesiems asmenims“;
- 7) 357 straipsnis išbraukiamas;
- 8) 358 straipsnis pakeičiamas taip:
- „358 straipsnis*
- Taikant šį skyrių ir nepažeidžiant kitų Bendrijos nuostatų, naudojamos šios sąvokos:
- 1) telekomunikacijų paslaugos ir transliavimo paslaugos – 58 straipsnio pirmos dalies a ir b punktuose nurodytos paslaugos;
- 2) elektroninės paslaugos ir elektroniniu būdu teikiamos paslaugos – 58 straipsnio pirmos dalies c punkte nurodytos paslaugos;
- 3) vartojimo valstybė narė – valstybė narė, kurioje laikoma, kad teikiamos telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninės paslaugos pagal 58 straipsnį;
- 4) PVM deklaracija – ataskaita, kurioje pateikiama būtina informacija, pagal kurią galima nustatyti kiekvienoje valstybėje narėje mokėtino PVM sumą.“;
- 9) XII antraštinės dalies 6 skyriaus 2 skirsnio pavadinimas pakeičiamas taip:
- „Speciali schema telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėms paslaugoms, kurias teikia Bendrijoje neįsisteigę apmokestinamieji asmenys“;
- 10) į XII antraštinės dalies 6 skyriaus 2 skirsnį įterpiamas šis straipsnis:
- „358a straipsnis*
- Taikant šį skirsnį ir nepažeidžiant kitų Bendrijos nuostatų, naudojamos šios sąvokos:

1) Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo – apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs savo verslo ir neturi nuolatinio padalinio Bendrijos teritorijoje bei kuris neprivalo registruotis PVM mokėtoju;

2) registravimosi valstybė narė – valstybė narė, į kurią Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo pasirenka kreiptis, kad pagal šio skirsnio nuostatas praneštų, kada prasideda jo, kaip apmokestinamojo asmens, veikla Bendrijos teritorijoje.“;

11) 359–365 straipsniai pakeičiami taip:

„359 straipsnis

Valstybės narės leidžia šia specialia schema naudotis bet kuriam Bendrijoje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui, teikiančiam telekomunikacijų, transliavimo ar elektronines paslaugas neapmokestinamajam asmeniui, kuris yra įsisteigęs valstybėje narėje ar turi nuolatinę gyvenamąją vietą, arba paprastai gyvena valstybėje narėje. Ši schema taikoma visoms toms Bendrijoje teikiams paslaugoms.

360 straipsnis

Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo praneša registravimosi valstybei narei, kada jis pradeda ar baigia vykdyti veiklą kaip apmokestinamasis asmuo, arba pakeičia tą veiklą taip, kad jis nebeatitinka sąlygų, būtinų norint naudotis šia specialia schema. Šią informaciją jis perduoda elektroniniu būdu.

361 straipsnis

1. Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo, pradėdamas apmokestinamąją veiklą, registravimosi valstybei narei privalo pateikti šią informaciją:

- a) vardą, pavardę ar pavadinimą;
- b) pašto adresą;
- c) elektrinius adresus, įskaitant tinklaviečių adresus;
- d) nacionalinį mokesčio mokėtojo kodą, jei toks yra;
- e) pranešimą, kad asmuo nėra įregistruotas PVM mokėtoju Bendrijoje.

2. Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo praneša registravimosi valstybei narei, jei pasikeičia pateikta informacija.

362 straipsnis

Registravimosi valstybė narė suteikia Bendrijoje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui atskirą PVM mokėtojo kodą ir praneša jam šį kodą elektroninėmis priemonėmis. Remdamosi šiam registravimui naudojama informacija, vartojimo valstybės narės gali naudoti savo registravimo sistemas.

363 straipsnis

Registravimosi valstybė narė Bendrijoje neįsisteigusį apmokestinamąjį asmenį išbraukia iš mokėtojų registro toliau nurodytais atvejais:

- a) jeigu jis tai valstybei narei praneša, kad jis toliau nebeatikia telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninių paslaugų;
- b) jeigu galima manyti, kad jo apmokestinama veikla yra nutraukta;
- c) jeigu jis nebeatitinka sąlygų, būtinų norint naudotis šia specialia schema;
- d) jeigu jis nuolatos nesilaiko su šia specialia schema susijusių taisyklių.

364 straipsnis

Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo elektroninėmis priemonėmis pateikia registravimosi valstybei narei kiekvieno kalendorinio ketvirčio PVM deklaraciją, neatsižvelgiant į tai, ar buvo teikiamos telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninės paslaugos. PVM deklaracija pateikiama per 20 dienų po mokesčio laikotarpio, už kurį pateikiama deklaracija, pasibaigimo.

365 straipsnis

PVM deklaracijoje nurodomas PVM mokėtojo kodas ir, pagal kiekvieną vartojimo valstybę narę, kurioje priklauso sumokėti PVM, telekomunikacijų, transliavimo ir elektroninių paslaugų, suteiktų per mokesčio laikotarpį, bendra vertė be PVM ir bendra atitinkamo PVM suma, suskirstyta pagal tarifus. Be to, deklaracijoje privalo būti nurodyti taikomi PVM tarifai ir bendra mokėtino PVM suma.“;

12) 366 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. PVM deklaracijoje sumos nurodomos eurais.

Valstybės narės, kurios neįsivedė euro, gali reikalauti, kad PVM deklaracijoje sumos būtų nurodomos jų nacionaline valiuta. Jei už tiekimus buvo atsiskaityta kitomis valiutomis, Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo pildo PVM deklaraciją atsižvelgdamas į paskutinę mokesčio laikotarpio dieną galiojusį valiutų keitimo kursą.“;

13) 367 ir 368 straipsniai pakeičiami taip:

„367 straipsnis

Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo PVM, nurodydamas atitinkamą PVM deklaraciją, moka pateikdamas PVM deklaraciją, tačiau ne vėliau kaip iki deklaracijos pateikimo termino pabaigos.

Mokestis pervedamas į registravimosi valstybės narės nurodytą banko sąskaitą eurais. Valstybės narės, kurios neįsivedė euro, gali reikalauti, kad mokestis būtų pervestas į banko sąskaitą jų valiuta.

368 straipsnis

Bendrijoje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui, kuris naudojasi šia specialia schema, negali būti taikoma PVM atskaita pagal šios direktyvos 168 straipsnį. Nukrypstant nuo Direktyvos 86/560/EEB 1 straipsnio 1 dalies, šiam apmokestinamajam asmeniui PVM grąžinamas pagal minėtą direktyvą. Direktyvos 86/560/EEB 2 straipsnio 2 ir 3 dalys bei 4 straipsnio 2 dalis netaikomos grąžinant PVM, susijusį su telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėmis paslaugomis, kurioms taikoma ši speciali schema.“;

14) 369 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo tvarko apskaitos registrus sandoriams, kuriems taikoma ši speciali schema. Šie apskaitos registrai privalo būti pakankamai išsamūs, kad vartojimo valstybės narės mokesčių institucijos galėtų patikrinti, ar PVM deklaracija yra teisinga.“;

15) Į XII antraštinės dalies 6 skyrių įterpiamas šis skirsnis:

„3 skirsnis

Speciali schema telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėms paslaugoms, kurias teikia Bendrijoje, o ne vartojimo valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys.

369a straipsnis

Taikant šį skirsnį ir nepažeidžiant kitų Bendrijos nuostatų, naudojamos šios sąvokos:

1) vartojimo valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo – apmokestinamasis asmuo, kuris yra įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinį padalinį Bendrijos teritorijoje, tačiau nėra įsteigęs savo verslo ir neturi nuolatinio padalinio vartojimo valstybės narės teritorijoje;

2) registravimosi valstybė narė – valstybė narė, kurios teritorijoje apmokestinamasis asmuo yra įsteigęs savo verslą arba, jei jis nėra įsteigęs savo verslo Bendrijoje, kurioje jis turi nuolatinį padalinį.

Kai apmokestinamasis asmuo nėra įsteigęs savo verslo Bendrijoje, tačiau joje turi daugiau negu vieną nuolatinį padalinį, registravimosi valstybė narė yra valstybė narė, kurioje yra nuolatinis padalinys ir kurioje apmokestinamasis asmuo nurodo, kad naudosis šia specialia schema. Apmokestinamajam asmeniui šis sprendimas privalomas atitinkamiems kalendoriniams metams ir dvejiems po jų einantiems kalendoriniams metams.

369b straipsnis

Valstybės narės leidžia šia specialia schema naudotis bet kuriam vartojimo valstybėje narėje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui, teikiančiam telekomunikacijų, transliavimo ar elektronines paslaugas neapmokestinamajam asmeniui, kuris yra įsisteigęs ar turi nuolatinę gyvenamąją vietą, arba paprastai gyvena toje valstybėje narėje. Ši speciali schema taikoma visoms toms Bendrijoje teikiamoms paslaugoms.

369c straipsnis

Vartojimo valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo praneša registravimosi valstybei narei, kada jis pradeda ir nutraukia apmokestinamą veiklą, kuriai taikoma ši speciali schema, arba pakeičia tą veiklą taip, kad jis nebeatitinka sąlygų, būtinų norint naudotis šia specialia schema. Šią informaciją jis perduoda elektroniniu būdu.

369d straipsnis

Apmokestinamasis asmuo, kuris naudojasi šia specialia schema, dėl pagal šią schemą vykdomų apmokestinamųjų sandorių įregistruojamas PVM mokėtoju tik registravimosi valstybėje narėje. Tuo tikslu valstybė narė naudoja atskirą PVM mokėtojo kodą, kuris jau yra suteiktas apmokestinamajam asmeniui jam vykdam prievolės pagal vidaus sistemą.

Remdamosi šiam registravimui naudojama informacija, vartojimo valstybės narės gali naudoti savo registravimo sistemas.

369e straipsnis

Registravimosi valstybė narė pašalina vartojimo valstybėje narėje neįsisteigusį apmokestinamąjį asmenį iš šios specialios schemos bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) jeigu jis praneša, kad jis toliau nebeteikia telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninių paslaugų;
- b) jeigu galima manyti, kad jo apmokestinama veikla, kuriai taikoma ši speciali schema, yra nutraukta;
- c) jeigu jis nebeatitinka sąlygų, būtinų norint naudotis šia specialia schema;
- d) jeigu jis nuolatos nesilaiko su šia specialia schema susijusių taisyklių.

369f straipsnis

Vartojimo valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo registravimosi valstybei narei elektroninėmis priemonėmis pateikia kiekvieno kalendorinio ketvirčio PVM deklaraciją, nepaisant to, ar buvo teikiamos telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninės paslaugos. PVM deklaracija pateikiama per 20 dienų po mokestinio laikotarpio, už kurį pateikiama deklaracija, pasibaigimo.

369g straipsnis

PVM deklaracijoje nurodomas PVM mokėtojo kodas, nurodytas 369d straipsnyje, ir, kiekvienos vartojimo valstybės narės, kurioje priklauso sumokėti PVM, telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninių paslaugų, suteiktų per mokestinį laikotarpį, bendra vertė be PVM ir bendra atitinkamo PVM suma, suskirstyta pagal tarifus. Be to, deklaracijoje

privalo būti nurodyti taikomi PVM tarifai ir bendra mokėtinio PVM suma.

Jeigu be registravimosi valstybėje narėje esančių nuolatinių padalinių apmokestinamasis asmuo turi vieną ar daugiau nuolatinių padalinių, iš kurių teikiamos paslaugos, be pirmoje dalyje nurodytos informacijos PVM deklaracijoje turi būti nurodyta suteiktų telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninių paslaugų, kurioms taikoma ši speciali schema, bendra vertė pagal kiekvieną valstybę narę, kurioje jis turi padalinį, suskirstyta pagal vartojimo valstybes nares, ir to padalinio individualus PVM mokėtojo kodas ar mokesčių mokėtojo registracijos kodas.

369h straipsnis

1. PVM deklaracijoje sumos nurodomos eurais.

Valstybės narės, kurios neįsivedė euro, gali reikalauti, kad PVM deklaracijoje sumos būtų nurodomos jų nacionaline valiuta. Jei už tiekimus buvo atsiskaityta kitomis valiutomis, vartojimo valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo pildo PVM deklaraciją atsižvelgdamas į paskutinę mokestinio laikotarpio dieną galiojusį valiutų keitimo kursą.

2. Valiutos perskaičiuojamos pagal tos dienos Europos centrinio banko paskelbtus valiutų keitimo kursus arba, jei tą dieną kursai neskelbiami, pagal kitą dieną paskelbtus valiutų keitimo kursus.

369i straipsnis

Vartojimo valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo PVM, nuroydamas atitinkamą PVM deklaraciją, moka pateikdamas PVM deklaraciją, tačiau ne vėliau kaip iki deklaracijos pateikimo termino pabaigos.

Mokestis pervedamas į registravimosi valstybės narės nurodytą banko sąskaitą eurais. Valstybės narės, kurios neįsivedė euro, gali reikalauti, kad mokestis būtų pervestas į banko sąskaitą jų valiuta.

369j straipsnis

Apmokestinamajam asmeniui, kuris nėra įsisteigęs vartojimo valstybėje narėje ir naudojasi šia specialia schema, negali būti taikoma PVM atskaita pagal šios direktyvos 168 straipsnį apmokestinamos veiklos, kuriai taikoma ši schema, atžvilgiu. Nepaisant Direktyvos 2008/9/EB 2 straipsnio 1 punkto ir 3 straipsnio, šiam apmokestinamajam asmeniui PVM grąžinamas pagal minėtą direktyvą.

Jeigu apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs vartojimo valstybėje narėje ir naudojami šia specialia schema, vartojimo valstybėje narėje vykdo ir tokią veiklą, kuriai netaikoma ši schema ir kurią vykdydamas jis privalo užsiregistruoti PVM mokėtoju, PVM deklaracijoje, kuri turi būti pateikta pagal 250 straipsnį, jis atskaito PVM už savo apmokestinamą veiklą, kuriai taikoma ši schema.

369k straipsnis

1. Vartojimo valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo tvarko apskaitos registrus sandoriams, kuriems taikoma ši speciali schema. Šie apskaitos registrai privalo būti pakankamai išsamūs, kad vartojimo valstybės narės mokesčių institucijos galėtų patikrinti, ar PVM deklaracija yra teisinga.

2. Vartojimo valstybei narei ir registravimosi valstybei narei turi būti sudaryta galimybė elektroniniu būdu susipažinti su 1 dalyje nurodytais apskaitos registrais, joms to pareikalavus.

Šie apskaitos registrai privalo būti saugomi dešimt metų, skaičiuojant nuo tų metų, kuriais buvo įvykdytas sandoris, gruodžio 31 d.“;

16) II priedo pavadinimas pakeičiamas taip:

„58 STRAIPSNIO PIRMOS DALIES C PUNKTE NURODYTŲ ELEKTRONINIŲ BŪDU TEIKIAMŲ PASLAUGŲ ORIENTACINIS SĄRAŠAS“.

6 straipsnis

Komisija iki 2014 m. gruodžio 31 d. pateikia ataskaitą, kurioje įvertinama, ar telekomunikacijų paslaugų, radijo ir televizijos

transliavimo paslaugų ir elektroniniu būdu teikiamų paslaugų teikimo neapmokestinamiesiems asmenims srityje galima veiksmingai taikyti 5 straipsnyje nustatytą taisyklę ir ar ta taisyklė dar atitinka tuo metu nustatytą bendrą politiką, susijusią su paslaugų teikimo vieta.

7 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie yra būtini siekiant laikytis šios direktyvos 1–5 straipsnių nuo atitinkamų jų nuostatose nurodytų datų.

Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai. Valstybės narės, priimdamos tokias nuostatas, jose daro nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

8 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

9 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2008 m. vasario 12 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. BAJUK

TARYBOS DIREKTYVA 2008/9/EB

2008 m. vasario 12 d.

nustatanti Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo taisyklės, išdėstytos 1979 m. gruodžio 6 d. Tarybos direktyvoje 79/1072/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo – Pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę šalies teritorijoje, tvarka ⁽³⁾, sukelia didelių sunkumų tiek valstybių narių administracinėms institucijoms, tiek įmonėms.
- (2) Toje direktyvoje nustatyta tvarka turėtų būti iš dalies pakeista atsižvelgiant į laikotarpį, per kurį įmonėms pranešama apie sprendimus dėl prašymų grąžinti PVM. Tuo pat metu turėtų būti nustatyta, kad įmonės taip pat privalo pateikti atsakymus per nustatytus laikotarpius. Be to, tvarka turėtų būti supaprastinta ir modernizuota, suteikiant galimybę naudoti šiuolaikines technologijas.
- (3) Taikant naują tvarką turėtų pagerėti įmonių padėtis, kadangi valstybės narės turi mokėti delpinigių, jei PVM grąžinamas pavėluotai, ir bus sustiprinta įmonių teisė apskūsti.
- (4) Siekiant, kad tekstas būtų aiškesnis ir geriau suprantamas, į šią direktyvą dabar reikėtų įtraukti anksčiau 2006 m. lapkričio 28 d. Direktyvoje 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽⁴⁾ numatytas nuostatas dėl Direktyvos 79/1072/EEB taikymo.

(5) Kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės deramai pasiekti negali, o dėl veiksmų masto juos galima geriau pasiekti Bendrijos lygiu, Bendrija gali patvirtinti priemones vadovaudamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatytu subsidiarumo principu. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

(6) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽⁵⁾ 34 punktą, valstybės narės raginamos savo ir Bendrijos interesais parengti lenteles, kurios kuo geriau atspindėtų direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitikimą, ir viešai jas paskelbti.

(7) Todėl siekiant aiškumo, Direktyva 79/1072/EEB turėtų būti panaikinta atsižvelgiant į būtiną pereinamojo laikotarpio priemones, susijusias su iki 2010 m. sausio 1 d. pateiktais prašymais grąžinti PVM,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šioje direktyvoje nustatomos Direktyvos 2006/112/EB 170 straipsnyje numatyto pridėtinės vertės mokesčio (PVM) grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje ir kurie atitinka 3 straipsnyje nustatytas sąlygas, išsamios taisyklės.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje vartojamos tokios sąvokų apibrėžtys:

- 1) PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo – apmokestinamasis asmuo pagal Direktyvos 2006/112/EB 9 straipsnio 1 dalies nuostatas, neįsisteigęs PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o įsisteigęs kitos valstybės narės teritorijoje;

⁽¹⁾ OL C 285 E, 2006 11 22, p. 122.

⁽²⁾ OL C 28, 2006 2 3, p. 86.

⁽³⁾ OL L 331, 1979 12 27, p. 11. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/98/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 129).

⁽⁴⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 2007/75/EB (OL L 346, 2007 12 29, p. 13).

⁽⁵⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

- 2) PMV grąžinanti valstybė narė – valstybė narė, kurioje buvo apskaičiuotas pridėtinės vertės mokestis PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui už kitų apmokestinamųjų asmenų toje valstybėje narėje jam tiekias prekes ar suteiktas paslaugas arba už į tą valstybę narę importuotas prekes;
- 3) PVM grąžinimo laikotarpis – 16 straipsnyje minimas laikotarpis, kurį apima prašymas grąžinti PVM;
- 4) prašymas grąžinti PVM – prašymas grąžinti PVM, kuris PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui buvo apskaičiuotas PVM grąžinančioje valstybėje narėje už kitų apmokestinamųjų asmenų toje valstybėje narėje jam tiekias prekes ar suteiktas paslaugas arba už į tą valstybę narę importuotas prekes;
- 5) pareiškėjas – PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo, kuris pateikia prašymą grąžinti PVM.

3 straipsnis

Ši direktyva taikoma PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui, kuris atitinka šias sąlygas:

- a) per PVM grąžinimo laikotarpį PVM grąžinančioje valstybėje narėje jis neturėjo savo ekonominės veiklos vykdymo vietos arba nuolatinio padalinio, iš kurių vykdė verslo sandorius, arba, nesant tokios vietos arba nuolatinio padalinio, neturėjo nuolatinės arba įprastos gyvenamosios vietos;
- b) per PVM grąžinimo laikotarpį jis netiekė prekių ar neteikė paslaugų, kurios būtų laikomos tiekiamomis ar teikiamomis PVM grąžinančioje valstybėje narėje, išskyrus šiuos sandorius:
 - i) transporto ir susijusių papildomų paslaugų, neapmokestinamų PVM pagal Direktyvos 2006/112/EB 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 arba 160 straipsnius, teikimą;
 - ii) prekių tiekimą ir paslaugų teikimą asmeniui, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM pagal Direktyvos 2006/112/EB 194–197 straipsnius ir 199 straipsnį.

4 straipsnis

Ši direktyva netaikoma:

- a) PVM sumoms, kurios pagal PVM grąžinančios valstybės narės teisės aktus buvo neteisingai nurodytos sąskaitose faktūrose;

- b) sąskaitose faktūrose nurodytoms PVM sumoms už prekių tiekimą, kuris yra arba gali būti neapmokestinamas pagal Direktyvos 2006/112/EB 138 straipsnį arba 146 straipsnio 1 dalies b punktą.

5 straipsnis

Kiekviena valstybė narė PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui grąžina PVM, apskaičiuotą už kitų apmokestinamųjų asmenų toje valstybėje narėje jam tiekias prekes ar suteiktas paslaugas arba už į tą valstybę narę importuotas prekes, jeigu tos prekės ir paslaugos naudojamos atliekant šiuos sandorius:

- a) Direktyvos 2006/112/EB 169 straipsnio a ir b punktuose nurodytus sandorius;
- b) sandorius su asmeniu, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM pagal Direktyvos 2006/112/EB 194–197 straipsnius ir 199 straipsnį, kaip taikoma PVM grąžinančioje valstybėje narėje.

Nepažeidžiant 6 straipsnio, šioje direktyvoje teisė į pirkimo mokesčio grąžinimą nustatoma pagal Direktyvą 2006/112/EB, kaip taikoma PVM grąžinančioje valstybėje narėje.

6 straipsnis

Kad atitiktų PVM grąžinimo reikalavimus PVM grąžinančioje valstybėje narėje, PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo turi vykdyti sandorius, suteikiančius teisę į atskaitą įsisteigimo valstybėje narėje.

Kai PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo valstybėje narėje, kurioje jis yra įsisteigęs, vykdo toje valstybėje narėje teisę į atskaitą suteikiančius sandorius ir tokios teisės nesuteikiančius sandorius, PVM grąžinanti valstybė narė pagal 5 straipsnį gali grąžinti tik tą PVM dalį, kuri yra susijusi su pirmaisiais sandoriais pagal Direktyvos 2006/112/EB 173 straipsnį, kaip taikoma įsisteigimo valstybėje narėje.

7 straipsnis

PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo, siekdamas susigrąžinti PVM PVM grąžinančioje valstybėje narėje, tai valstybei narei adresuoja elektroninį prašymą grąžinti PVM ir pateikia jį valstybei narei, kurioje jis yra įsisteigęs, naudodamasis tos valstybės narės sukurtu elektroniniu portalu.

8 straipsnis

1. Prašyme grąžinti PVM pateikiama tokia informacija:

- a) pareiškėjo vardas, pavardė (pavadinimas) ir tikslus adresas;
- b) adresas susisiekti elektroninėmis priemonėmis;
- c) pareiškėjo veiklos, kuriai vykdyti įsigytos prekės ir paslaugos, aprašymas;
- d) PVM grąžinimo laikotarpis, kurį apima prašymas;
- e) pareiškėjo pareiškimas, kad per tą PVM grąžinimo laikotarpį jis netiekė prekių ir neteikė paslaugų, kurios būtų laikomos tiekiamomis ir teikiamomis PVM grąžinančioje valstybėje narėje, išskyrus 3 straipsnio b punkto i ir ii papunkčiuose nurodytus sandorius;
- f) pareiškėjo PVM mokėtojo kodas arba mokesčių mokėtojo kodas;
- g) banko sąskaitos duomenys, įskaitant IBAN ir BIC kodus.

2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos prašyme grąžinti PVM kiekvienos PVM grąžinančios valstybės narės ir kiekvienos sąskaitos faktūros arba importo dokumento atveju nurodomi šie duomenys:

- a) tiekėjo arba paslaugų teikėjo vardas ir pavardė (pavadinimas) ir tikslus adresas;
- b) išskyrus importo atvejį, tiekėjo arba paslaugų teikėjo PVM mokėtojo kodas arba mokesčių mokėtojo kodas, kurį suteikė PVM grąžinanti valstybė narė, laikydamosi Direktyvos 2006/112/EB 239 ir 240 straipsnių nuostatų;
- c) išskyrus importo atvejį, PVM grąžinančios valstybės narės kodo priešdėlis pagal Direktyvos 2006/112/EB 215 straipsnį;
- d) sąskaitos faktūros arba importo dokumento data ir numeris;
- e) apmokestinamoji vertė ir PVM suma, išreikšta PVM grąžinančios valstybės narės valiuta;
- f) pagal 5 straipsnį ir 6 straipsnio antrą dalį apskaičiuota atskaitomo PVM suma, išreikšta PVM grąžinančios valstybės narės valiuta;

g) kai taikoma – pagal 6 straipsnį apskaičiuota atskaitoma procentinė dalis;

h) įsigytų prekių ir paslaugų pobūdis, apibūdintas naudojant 9 straipsnyje pateiktus kodus.

9 straipsnis

1. Prašyme grąžinti PVM įsigytų prekių ir paslaugų pobūdis yra apibūdinamas naudojant šiuos kodus:

- 1 = kuras;
- 2 = transporto priemonių nuoma;
- 3 = su transporto priemonėmis susijusios išlaidos (išskyrus prekes ir paslaugas, nurodytas pagal 1 ir 2 kodus);
- 4 = kelių rinkliavos ir naudojimosi keliais mokestis;
- 5 = kelionės išlaidos, pavyzdžiui, mokestis už taksi, mokestis už naudojimąsi viešuoju transportu;
- 6 = apgyvendinimas;
- 7 = maistas, gėrimai ir maitinimo paslaugos;
- 8 = leidimas patekti į mugės ir parodas;
- 9 = išlaidos prabangos prekėms, pramogoms ir pasilinksminimams;
- 10 = kita.

Jei naudojamas kodas 10, yra nurodomas patiektų prekių ir suteiktų paslaugų pobūdis.

2. PVM grąžinanti valstybė narė gali reikalauti, kad pareiškėjas elektroninėmis priemonėmis pateiktų papildomą kodais išreikštą informaciją pagal kiekvieną 1 dalyje nurodytą kodą, jei ta informacija yra reikalinga dėl teisės į atskaitą pagal Direktyvą 2006/112/EB, kaip ji taikoma PVM grąžinančioje valstybėje narėje, apribojimų arba dėl atitinkamos nukrypti leidžiančios nuostatos, kuri PVM grąžinčiai valstybei narėi suteikta pagal tos direktyvos 395 arba 396 straipsnius, įgyvendinimo.

10 straipsnis

Nepažeisdama nuostatos dėl prašymų pateikti informaciją pagal 20 straipsnį, PVM grąžinanti valstybė narė gali reikalauti, kad pareiškėjas kartu su prašymu grąžinti PVM elektroninėmis priemonėmis pateiktų sąskaitos faktūros arba importo dokumento kopiją tais atvejais, kai sąskaitoje faktūroje arba importo dokumente nurodyta apmokestinamoji vertė yra 1 000 EUR ar daugiau arba lygiavertė suma nacionaline valiuta. Kai sąskaita faktūra išrašoma už kurą, ribinė vertė yra 250 EUR arba lygiavertė suma nacionaline valiuta.

11 straipsnis

PVM grąžinanti valstybė narė gali reikalauti, kad pareiškėjas pateiktų savo veiklos aprašymą naudodamas suderintus kodus, nustatytus pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1798/2003 ⁽¹⁾ 34a straipsnio 3 dalies antrą pastraipą.

12 straipsnis

PVM grąžinanti valstybė narė gali nustatyti, kurią kalbą ar kalbas naudoja pareiškėjas, teikdamas informaciją prašyme grąžinti PVM arba teikdamas galimą papildomą informaciją.

13 straipsnis

Jeigu pateikus prašymą grąžinti PVM, atskaitoma dalis patikslinama pagal Direktyvos 2006/112/EB 175 straipsnį, pareiškėjas patikslina sumą, dėl kurios buvo pateiktas prašymas arba kuri jau buvo grąžinta.

Patikslinimas atliekamas prašyme grąžinti PVM per kalendorinius metus, einančius po atitinkamo PVM grąžinimo laikotarpio, arba, jeigu pareiškėjas tais kalendoriniais metais nepateikia prašymų grąžinti PVM, pateikiama atskira deklaracija naudojantis įsisteigimo valstybės narės sukurtu elektroniniu portalu.

14 straipsnis

1. Prašymas grąžinti PVM apima:

a) prekių ar paslaugų pirkimą, už kurį sąskaita faktūra buvo išrašyta PVM grąžinimo laikotarpiu, jeigu prievolė apskaičiuoti PVM atsirado prieš išrašant sąskaitą faktūrą arba jos išrašymo metu, arba kurių atžvilgiu prievolė apskaičiuoti PVM atsirado PVM grąžinimo laikotarpiu, jeigu už tą pirkimą sąskaita faktūra buvo išrašyta prieš atsirandant prievolei apskaičiuoti mokesť;

b) prekių importą PVM grąžinimo laikotarpiu.

2. Be 1 dalyje nurodytų sandorių prašymas grąžinti PVM gali apimti sąskaitas faktūras arba importo dokumentus, kurie

nebuvo įtraukti į ankstesnius prašymus grąžinti PVM ir yra susiję su sandoriais, įvykdytais per atitinkamus kalendorinius metus.

15 straipsnis

1. Prašymas grąžinti PVM pateikiamas įsisteigimo valstybei narei ne vėliau kaip iki kalendorinių metų, einančių po PVM grąžinimo laikotarpio, rugsėjo mėn. 30 d. Prašymas laikomas pateiktu tik tuo atveju, jeigu pareiškėjas įrašė visą informaciją, kurios reikalaujama pagal 8, 9 ir 11 straipsnius.

2. Įsisteigimo valstybė narė nedelsdama siunčia pareiškėjui elektroninį prašymo gavimo patvirtinimą.

16 straipsnis

PVM grąžinimo laikotarpis neturi būti ilgesnis nei vieneri kalendoriniai metai ar trumpesnis nei trys kalendoriniai mėnesiai. Tačiau prašymai grąžinti PVM gali apimti ir trumpesnę nei trijų mėnesių laikotarpį, jeigu tas laikotarpis yra kalendorinių metų likutis.

17 straipsnis

Jeigu prašymas grąžinti PVM apima trumpesnę nei vienerių kalendorinių metų, bet ne trumpesnę nei trijų mėnesių PVM grąžinimo laikotarpį, prašomo grąžinti PVM suma negali būti mažesnė nei 400 EUR arba lygiavertė suma nacionaline valiuta.

Jeigu prašymas grąžinti PVM apima kalendorinių metų arba likusių kalendorinių metų PVM grąžinimo laikotarpį, PVM suma negali būti mažesnė nei 50 EUR arba lygiavertė suma nacionaline valiuta.

18 straipsnis

1. Įsisteigimo valstybė narė neperduoda prašymo PVM grąžinančiai valstybei narei, kai PVM grąžinimo laikotarpiu pareiškėjui įsisteigimo valstybėje narėje taikoma bent viena šių sąlygų:

a) jis nėra apmokestinamasis asmuo PVM tikslais;

b) jis tiekia tik tas prekes ir teikia tik tas paslaugas, kurios yra neapmokestinamos nesuteikiant teisės atskaityti anksčiau sumokėto PVM pagal Direktyvos 2006/112/EB 132, 135, 136, 371, 374–377 straipsnius, 378 straipsnio 2 dalies a punktą, 379 straipsnio 2 dalį arba 380–390 straipsnius arba pagal 2005 m. Stojimo akto nuostatas, kuriose numatomas identiškas neapmokestinimas PVM;

c) jam taikomas smulkaus verslo įmonėms skirtas neapmokestinimas PVM, numatytas Direktyvos 2006/112/EB 284, 285, 268 ir 287 straipsniuose;

⁽¹⁾ OL L 264, 2003 10 15, p. 1.

d) jam taikoma ūkininkams skirta bendra vienodo tarifo schema, numatyta Direktyvos 2006/112/EB 296–305 straipsniuose.

2. Įsisteigimo valstybė narė elektroninėmis priemonėmis praneša pareiškėjui apie savo sprendimą, priimtą pagal 1 dalį.

19 straipsnis

1. PVM grąžinanti valstybė narė elektroninėmis priemonėmis nedelsdama praneša pareiškėjui prašymo gavimo datą.

2. PVM grąžinanti valstybė narė apie savo sprendimą patenkinti arba atmesti prašymą grąžinti PVM pareiškėjui praneša per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai ta valstybė narė gavo prašymą.

20 straipsnis

1. Kai PVM grąžinanti valstybė narė mano, kad ji neturi visos reikalingos informacijos, kuria remdamasi ji priimtų sprendimą dėl viso prašymo grąžinti PVM ar jo dalies, naudodamasi elektroninėmis priemonėmis, ji gali paprašyti visų pirma pareiškėjo arba įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų pateikti papildomą informaciją per 19 straipsnio 2 dalyje nurodytą keturių mėnesių laikotarpį. Kai papildomos informacijos prašoma ne iš pareiškėjo ar valstybės narės kompetentingos institucijos, prašymas elektroninėmis priemonėmis teikiamas tik tuo atveju, jeigu prašymo gavėjas gali naudotis tokiomis priemonėmis.

Prireikus PVM grąžinanti valstybė narė gali paprašyti daugiau papildomos informacijos.

Pagal šią dalį paprašyta pateikti informacija gali apimti atitinkamos sąskaitos faktūros arba importo dokumento originalo arba kopijos pateikimą tais atvejais, kai PVM grąžinanti valstybė narė pagrįstai abejoja dėl atitinkamo prašymo pagrįstumo ar tikslumo. Tokiu atveju 10 straipsnyje nurodytos ribinės vertės netaikomos.

2. Pagal 1 dalį prašoma informacija PVM grąžinančiai valstybei narei yra pateikiama per mėnesį nuo tos dienos, kai tą prašymą gauna asmuo, kuriam jis yra adresuotas.

21 straipsnis

PVM grąžinančiai valstybei narei prašant papildomos informacijos, ji apie savo sprendimą patenkinti arba atmesti prašymą grąžinti PVM pareiškėjui praneša per du mėnesius nuo prašomos informacijos gavimo dienos arba, jeigu ji negavo atsakymo į savo prašymą, – per du mėnesius nuo 20 straipsnio 2 dalyje nustatyto termino pabaigos. Tačiau laikotarpis, per kurį ji gali priimti sprendimą dėl viso prašymo grąžinti PVM ar jo dalies, niekada nėra trumpesnis nei šeši mėnesiai nuo tos dienos, kai PVM grąžinanti valstybė narė gauna prašymą.

PVM grąžinančiai valstybei narei prašant daugiau papildomos informacijos, ji apie savo sprendimą dėl viso prašymo grąžinti PVM ar jo dalies pareiškėjui praneša per aštuonis mėnesius nuo tos dienos, kai ta valstybė narė gauna prašymą.

22 straipsnis

1. Jeigu prašymas grąžinti PVM patenkinamas, PVM grąžinanti valstybė narė grąžina patvirtintą sumą ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo 19 straipsnio 2 dalyje nurodyto termino pabaigos arba, jeigu buvo prašyta papildomos arba daugiau papildomos informacijos, nuo 21 straipsnyje nurodytų terminų pabaigos.

2. PVM grąžinamas PVM grąžinančioje valstybėje narėje arba, pareiškėjo prašymu, bet kurioje kitoje valstybėje narėje. Pastaruoju atveju visus banko mokesčius už lėšų pervedimą PVM grąžinanti valstybė narė išskaito iš pareiškėjui grąžinamos sumos.

23 straipsnis

1. Jeigu prašymas grąžinti PVM visiškai arba iš dalies atmestas, PVM grąžinanti valstybė narė kartu su sprendimu pareiškėjui praneša atmetimo priežastis.

2. Skundus dėl sprendimų atmesti prašymą grąžinti PVM pareiškėjas PVM grąžinančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms gali pateikti tokia forma ir laikydamasis tokių pateikimo terminų, kokie yra nustatyti toje valstybėje įsisteigusių asmenų prašymams grąžinti PVM.

Jeigu pagal PVM grąžinančios valstybės narės teisę tai, kad per šioje direktyvoje nurodytus terminus nebuvo priimtas sprendimas dėl prašymo grąžinti PVM, nelaikoma prašymo patenkiniu arba atmetimu, pareiškėjas turi turėti tokią pačią galimybę naudotis visomis administracinėmis ir teisminėmis procedūromis, kuriomis tokioje situacijoje turėtų galimybę naudotis toje valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys. Jei tokių procedūrų nėra, tai, kad sprendimas dėl prašymo grąžinti PVM nebuvo priimtas per minėtus terminus, reiškia, kad prašymas laikomas atmestu.

24 straipsnis

1. Jeigu mokestis grąžintas neteisėtu būdu ar neteisingai dėl kitų priežasčių, PVM grąžinančios valstybės narės kompetentinga institucija tiesiogiai imasi priemonių išieškoti nepagrįstai sumokėtas sumas ir skirtas baudas bei delspinigius, laikydami PVM grąžinančioje valstybėje narėje taikomos tvarkos, nepažeisdama nuostatų dėl abipusės pagalbos išieškant PVM.

2. Jeigu administracinė bauda arba delspinigiai buvo skirti, bet nesumokėti, PVM grąžinanti valstybė narė tokiam apmokestinamajam asmeniui gali sustabdyti tolesnį PVM, neviršijant nesumokėtos sumos dydžio, grąžinimą.

25 straipsnis

PVM grąžinanti valstybė narė atsižvelgia į ankstesnio prašymo grąžinti PVM patikslinimą, atliktą pagal 13 straipsnį, sumažindama arba padidindama grąžinamą sumą arba, jei buvo pateikta atskira deklaracija, atskiru mokėjimu arba susigrąžinimu.

26 straipsnis

Jei PVM grąžinamas po paskutinės grąžinimui skirtos dienos, nurodytos 22 straipsnio 1 dalyje, delspinigius pareiškėjui PVM grąžinanti valstybė narė moka nuo PVM grąžinimo sumos, kuri turi būti išmokėta.

Jei pareiškėjas per nustatytą terminą PVM grąžinančiai valstybei narei nepateikia prašomos papildomos arba daugiau papildomos informacijos, pirma dalis yra netaikoma. Ji taip pat netaikoma tol, kol PVM grąžinanti valstybė narė gauna dokumentus, kuriuos reikia pateikti elektroninėmis priemonėmis pagal 10 straipsnį.

27 straipsnis

1. Delspinigiai skaičiuojami nuo dienos, einančios po paskutinės dienos, kai pagal 22 straipsnio 1 dalį turėjo būti grąžintas PVM, iki tos dienos, kai PVM yra faktiškai grąžinamas.

2. Delspinigių norma yra lygi delspinigių normai, taikomai grąžinant PVM apmokestinamiems asmenims, įsisteigusiems PVM grąžinančioje valstybėje narėje pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę.

Jeigu grąžinant PVM įsisteigusiems apmokestinamiems asmenims pagal nacionalinę teisę delspinigiai nemokami, mokėtini delspinigiai yra lygūs delspinigiams arba lygiaverčiam mokesčiui, kuriuos PVM grąžinanti valstybė narė taiko pavėluotiems apmokestinamųjų asmenų PVM mokėjimams.

28 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma po 2009 m. gruodžio 31 d. pateiktiems prašymams grąžinti PVM.

2. Nuo 2010 m. sausio 1 d. Direktyva 79/1072/EEB yra panaikinama. Tačiau jos nuostatos ir toliau taikomos iki 2010 m. sausio 1 d. pateiktiems prašymams grąžinti PVM.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą, išskyrus iki 2010 m. sausio 1 d. pateiktų prašymų grąžinti PVM atžvilgiu.

29 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie yra būtini siekiant laikytis šios direktyvos ir įsigalioja nuo 2010 m. sausio 1 d. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

Priimdamos tokias nuostatas, valstybės narės jose daro nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

30 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

31 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2008 m. vasario 12 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. BAJUK

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. gruodžio 19 d.

dėl valstybės pagalbos kompensacijoms pagal dekretą dėl mėšlo (C 12/1999)

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 6777)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų ir olandų kalbomis)

(2008/138/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

27 d. ir 2001 m. liepos 23 d. raštais Komisijai atsiuntė papildomos informacijos.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalį,

- (4) 2007 m. kovo 12 d. raštu Belgija pranešė Komisijai, kad atšaukia priemonę, apie kurią buvo pranešusi. Šiame rašte Belgija patvirtino, kad pagalba nebuvo išmokėta.

paraginusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas pagal pirmiau nurodytą(-as) nuostatą(-as) ⁽¹⁾,

II. IŠVADA

kadangi:

- (5) Iki dienos, kuomet gautas Belgijos prašymas atšaukti priemonę, Komisija nebuvo priėmusi jokio oficialaus sprendimo dėl atitinkamo pranešimo. Esant tokioms aplinkybėms ji patvirtina pranešimo atšaukimą, kaip apibrėžta 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles ⁽²⁾.

I. PROCEDŪRA

- (1) Vadovaudamasi EB sutarties 88 straipsnio 3 dalimi 1998 m. liepos 3 d. raštu Belgijos valdžios institucijos pranešė apie minėtą pagalbą.

- (2) 1999 m. kovo 26 d. raštu Nr. SG-Greffe (1999) D/2211 Komisija pradėjo oficialų tyrimą pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį. 1999 m. balandžio 28 d. raštu Belgija pateikė pastabas.

- (3) Komisija gavo suinteresuotųjų šalių pastabas. 1999 m. birželio 30 d. raštu ji tas pastabas perdavė Belgijai, kuriai buvo suteikta galimybė į jas atsakyti. Belgijos valdžios institucijos 1999 m. birželio 1 d., 2000 m. birželio

- (6) Todėl vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 659/1999 8 straipsnio 2 dalimi oficialus tyrimas turėtų būti baigtas, kadangi jis nebereikalingas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 659/1999 8 straipsnio 2 dalimi oficialus pagalbos kompensacijoms pagal dekretą dėl mėšlo tyrimas baigiamas.

⁽¹⁾ OL C 129, 1999 5 8, p. 2.

⁽²⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Belgijai.

Priimta Briuselyje, 2007 m. gruodžio 19 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. rugsėjo 21 d.

dėl valstybės pagalbos skatinant investicijas į vynuogių auginimo Reinlande-Pfalce gerinimą

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 4462)

(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)

(2008/139/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

II. IŠVADA

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalį,

paraginusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas pagal minėtas nuostatas ⁽¹⁾,

kadangi:

(4) Iki Vokietijos pranešimo gavimo dienos Komisija nepriėmė jokio oficialaus sprendimo dėl minėto pranešimo. Esant tokioms aplinkybėms ji pritaria tam, kad pranešimas būtų atsiimtas, kaip nurodyta 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles ⁽³⁾, 8 straipsnio 1 dalyje.

(5) Todėl oficialią tyrimo procedūrą reikėtų užbaigti vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 659/1999 8 straipsnio 2 dalimi, nes ją tęsti nebetikslinga,

I. PROCEDŪRA

(1) 1994 m. rugsėjo 30 d. raštu, gautu 1994 m. spalio 7 d., Vokietijos valdžios institucijos pranešė apie minėtą pagalbą, vadovaudamosi EB Sutarties 93 straipsnio 3 dalimi (dabar – 88 straipsnio 3 dalis).

(2) 1995 m. balandžio 7 d. raštu Nr. SG(95) D/4615 Komisija pradėjo oficialią tyrimo procedūrą pagal EB Sutarties 93 straipsnio 2 dalį (dabar – 88 straipsnio 2 dalis) ⁽²⁾. Tolesnes pastabas Vokietija pateikė 1995 m. gegužės 29 d. ir 1996 m. birželio 24 d. raštuose. Suinteresuotosios trečiosios šalys jokių pastabų nepateikė Komisijai. 2007 m. birželio 1 d. raštu Vokietijos valdžios institucijos Komisijai pateikė papildomos informacijos.

(3) 1996 m. birželio 24 d. raštu Vokietija pranešė Komisijai atsisakanti nurodytos priemonės. Atsakydama į Komisijos klausimą Vokietija taip pat patvirtino, kad investicinės pagalbos lėšos neišmokėtos.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Taigi, oficiali tyrimo procedūra, susijusi su pagalba skatinant investicijas į vynuogių auginimo Reinlande-Pfalce gerinimą, užbaigiama vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 659/1999 8 straipsnio 2 dalimi.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2007 m. rugsėjo 21 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

⁽¹⁾ OL C 169, 1995 7 5, p. 12.

⁽²⁾ OL C 359, 1999 12 11, p. 27.

⁽³⁾ OL L 83, 1999 3 27.

KOMISIJOS SPRENDIMAS**2007 m. gruodžio 21 d.****dėl valstybės pagalbos skirtos investicijoms į salyklo gamybą (*Maltacarión, SA*) Kastilijoje ir Leone
skatinti (C 48/2005)**

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 6897)

(Tekstas autentiškas tik ispanų kalba)

(2008/140/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

nustatyta 1999 m. kovo 22 d. Tarybos Reglamentu Nr. (EB) 659/1999, apibrėžiančiu išsamius nurodymus, kaip turi būti taikomas EB Sutarties 93 straipsnis ⁽²⁾.

(5) Todėl, remiantis Reglamento Nr. (EB) 659/1999 8 straipsnio 2 dalimi, reikėtų užbaigti oficialią tyrimo procedūrą, nes ji nebereikalinga.

I. PROCEDŪRA

- (1) 2004 m. gruodžio 1 d. raštu Ispanijos valdžios institucijos pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį pranešė apie minėtą pagalbos priemonę.
- (2) 2005 m. gruodžio 22 d. raštu Nr. SG-Greffe (2005) D/207666 Komisija pradėjo oficialią tyrimo procedūrą pagal EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalį ⁽¹⁾. Ispanija 2005 m. sausio 23 d. raštu perdavė savo pastabas.
- (3) 2006 m. kovo 13 d. raštu Ispanija Komisijai pranešė, kad minėta priemonė atšaukiama. Komisijai dar kartą pasiteiravus Ispanija 2006 m. gegužės 5 d. raštu patvirtino, kad išmokų pagal šią pagalbą skirta nebuvo.

II. IŠVADA

- (4) Kai buvo gautas Ispanijos prašymas atšaukti pagalbą, Komisija dar nebuvo priėmusi oficialaus sprendimo dėl pranešimo apie pagalbos priemonę. Esant tokioms aplinkybėms, Komisija priima pranešimo atšaukimą, kaip

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnisRemiantis Reglamento Nr. (EB) 659/1999 8 straipsnio 2 dalimi, oficiali tyrimo procedūra dėl valstybės pagalbos, skirtos investicijoms į salyklo gamybą (*Maltacarión, SA*) Kastilijoje ir Leone skatinti, užbaigiama.**2 straipsnis**

Šis sprendimas skirtas Ispanijos Karalystei.

Priimta Briuselyje, 2007 m. gruodžio 21 d.

Komisijos vardu
Janez POTOČNIK
Komisijos narys

⁽¹⁾ Nepaskelbta, nes Ispanijos valdžios institucijos pranešė apie priemonės atšaukimą prieš ją paskelbiant.

⁽²⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. rugsėjo 25 d.

dėl priemonių C 47/2003 (ex NN 49/2003), Ispanijos taikytų įmonei „Izar“

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 4298)

(Tekstas autentiškas tik ispanų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2008/141/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

galimybę komentuoti. Ispanijos pastabos buvo gautos raštu atitinkamai 2004 m. sausio 12 d. ir 2004 m. gegužės 10 d.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

- (4) Komisija dviejuose su šia byla nesusijusiuose 2004 m. sprendimuose dėl valstybės pagalbos⁽²⁾ (priimtuose pradėjus oficialią procedūrą dėl laivų, skirtų gabenti dujas, statymo ir pristatymo garantijų) nustatė, kad 864 milijonų EUR valstybės pagalba, kurią Ispanija suteikė „Izar“, nesuderinama su Sutartimi ir įsakė ją grąžinti.

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės sutartį, ypač į jos 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

paraginusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas remiantis minėtais straipsniais⁽¹⁾, ir atsižvelgdama į šias pastabas,

- (5) 2004 m. rugpjūčio 5 d. raštu Ispanija teigė rėmusi Sutarties 296 straipsniu⁽³⁾, siekdama apsaugoti laivų statyklos karinę veiklą nuo numatyto „Izar“ bankroto, kuris būtų minėto įsakymo grąžinti pagalbą rezultatas. Vėliau raštu Ispanijos valdžios institucijos Komisijai išdėstė, kaip veiktų nauja „Bazan“ (toliau – „Navantia“) įmonės veiklą perimanti karinių jūrų laivų statykla, pabrėžė savo išpareigojimus, susijusius su konkurencijos problemomis ir pasiūlė minėtų išpareigojimų kontrolės metodą.

kadangi:

I. PROCEDŪRA

- (1) 2000 m. kovo mėnesį Komisijai pranešta, kad viešoji Ispanijos bendrovė „Sociedad Estatal de Participaciones Industriales“ (toliau – SEPI) bendrovei „Repsol/Gas natural“ (toliau – „Repsol“) suteikė tris garantijas trijų laivų, skirtų gabenti dujas, užsakytų viešojoje laivų statybos įmonėje, kuri tuo metu priklausė bendrovei „Astilleros Espanoles“ (toliau – AESA), o vėliau buvo perduota „Izar“ grupei, statybai ir pristatymui. AESA ir „Izar“ visiškai priklausė SEPI.
- (2) 2003 m. liepos 9 d. raštu Komisija pranešė Ispanijai apie savo sprendimą pradėti Europos bendrijos steigimo sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl minėtų trijų priemonių, apie kurias nebuvo pranešta.
- (3) 2003 m. rugpjūčio 5 d. ir 2003 m. spalio 22 d. raštais Ispanijos valdžios institucijos pateikė savo pastabas dėl Komisijos rašto. 2003 m. spalio mėn. ir 2004 m. vasario mėn. raštais Komisija gavo vienos suinteresuotosios šalies („Repsol“) pastabas. Jos perduotos Ispanijai, suteikiant jai

- (6) Tačiau dėl vykdytinų įsakymų grąžinti iš viso 1 200 milijonų EUR⁽⁴⁾ įmonės nuosavų lėšų likutis tapo neigiamas ir jai grėsė techninis bankrotas. Atsižvelgdama į tai 2005 m. balandžio 1 d. Ispanija nusprendė likviduoti civilinių laivų statyklas, kurios dar priklausė „Izar“ (laivų statykla, kurios nebuvo išikūrusios naujai įmonei „Navantia“ priklausančioje teritorijoje, t. y., Gijón, Sestao, Manises ir Sevilijos miestuose), ir pradėjo minėtų laivų statyklų privatizaciją.

II. PAGALBOS PRIEMONIŲ APRĄŠYMAS

- (7) 1999 m. „Repsol“ sudarė dujoms gabenti skirtų laivų frachtavimo sutartis su trimis laivų valdytojais, su galimybe kiekvienam iš jų priskirti po papildomą tanklaivį pagal ilgalaikę „laikino frachtavimo“ sutartį.

⁽²⁾ Bylos C 38/2003 ir C 40/2000.

⁽³⁾ Šis straipsnis leidžia valstybėms narėms „imti priemonių, kurias mano esant būtinas apsaugoti gyvybiniams savo saugumo interesams, susijusiems su ginklu, amunicijos ir karinės paskirties medžiagų gamyba ar prekyba.“

⁽⁴⁾ Prieš minėtus 2004 m. sprendimus buvo ankstesnis 1999 m. sprendimas (byla C 3/99), pagal kurį „Izar“ turėjo sugrąžinti dar 111 milijonų eurų.

⁽¹⁾ OL C 209, 2003 7 4, p. 24.

- (8) Vėliau buvo pradėtos laivų valdytojų ir laivų statytojų, įskaitant korėjiečių laivų statytojus, derybos dėl minėtų trijų laivų, skirtų gabenti dujas, statybos. 2000 m. liepos 31 d. visos trys sutartys buvo sudarytos su dviem viešosiomis Ispanijos laivų statyklomis, kurių nuosavybę iš AESA ką tik buvo perėmusi „Izar“⁽¹⁾, ir pasirašytos galutinės laivų statybos sutartys.
- (9) Tą pačią dieną AESA pasirašė papildomą laivų statybos sutarties išlygą, pagal kurią išpareigojo įmonei „Repsol“ mokėti kompensaciją už konkrečias išlaidas, kurias ši patirtų, jei dėl laivų statytojų kaltės laivai nebūtų pristatyti iki sutartyje nurodytos datos.
- (10) Taip pat tą pačią dieną (2000 m. liepos 31 d.) SEPI suteikė „Repsol“ garantijas, susijusias su pristatymu vykdančią kiekvieną iš trijų laivų statybos sutarčių; šios garantijos apėmė tuos pačius nuostolius ir žalą, kuriuos AESA buvo išpareigojusi kompensuoti „Repsol“⁽²⁾. Buvo susitarta, kad didžiausia nuostolių riba yra per 180 milijonų eurų už kiekvieną laivą, t. y. iš viso ne daugiau nei 540 milijonų eurų. Garantijų galiojimo pradžia buvo 2000 m. liepos 31 d., o pabaiga – 12 mėnesių po kiekvieno laivo pristatymo dienos⁽³⁾.

III. PRIEŽASTYS PRADĖTI PROCEDŪRĄ

- (11) 2003 m. liepos 9 d. sprendime pradėti oficialią procedūrą (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) Komisija daro išvadą, kad, remiantis Sutarties 87 straipsnio 1 dalies nuostatomis, minėtos trys pagalbos priemonės yra valstybės pagalba ir suabejojo, ar ji suderinama su bendrąja rinka. Nors, Komisijos nuomone, pagalbos gavėjai yra laivų statyklos, ji neatmeta galimybės, kad „Repsol“ taip pat galėjo pasinaudoti šia pagalba, todėl nusprendė, kad remiantis 88 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra „Repsol“ taip pat turėtų pasiaiškinti ir pateikti papildomos informacijos, reikalingos abejonėms išsklaidyti.

IV. PASTABOS, GAUTOS PRADĖJUS OFICIALIĄ PROCEDŪRĄ

- (12) Savo pastabose „Repsol“ pabrėžia, kad reikia atskirti ją kaip garantijų gavėją nuo bet kokios kitos įsivaizduo-

jamos naudos, atsiradusios iš valstybės pagalbos. Anot „Repsol“:

— SEPI garantijos apėmė pelną, kurį „Repsol“ galėjo gauti, remiantis Ispanijos civiline ar komercine teise. Garantijos susijusios su tuo, kad ji buvo laivo savininkų, „Izar“ ir laivų statyklų kreditorė. „Repsol“ neprivalėjo mokėti jokių įnašų už šias garantijas, nes rinkoje nėra įprasta, kad įmonės, gaunančios garantijas, susijusias su sutarties sąlygų vykdymu, už tas garantijas dar ir sumokėtų.

— Be to, remiantis Sutarties 87 straipsnio 1 dalies nuostatomis, minėtos garantijos „Repsol“ nesuteikė jokių ekonominių pranašumų. SEPI netiesioginės garantijos, kaip ir laivų statyklų pagrindinių įmonių suteiktos garantijos, tik užtikrino, kad bus laikomasi laikino frachtavimo ir laivų statybos sutartyse nurodytų terminų, sudarant sąlygas „Repsol“ įvykdyti su kitomis šalimis pasirašytas dujų gabenimo sutartis.

— „Repsol“ būtų reikėję garantijų, kurios papildytų „Izar“ suteiktas garantijas, nepriklausomai nuo to, ar jas suteiktų SEPI, ar kita institucija. Šios garantijos reikalingos atsižvelgiant į rinkos praktiką, investicijų dydį bei riziką ir į susijusius prekybinius išpareigojimus.

- (13) Ispanijos pastabos sutapo su minėtais argumentais dėl „Repsol“ pozicijos. Taigi Ispanijos valdžios institucijos padarė išvadą, kad „Repsol“ negalėjo būti laikoma valstybės pagalbos gavėja.

V. ĮVERTINIMAS

„Repsol“, kaip potencialaus pagalbos gavėjo, padėtis

- (14) Vienas iš sprendimo pradėti procedūrą tikslų buvo nustatyti bet kokios valstybės pagalbos, susijusios su SEPI suteikta pristatymo garantija, gavėją.

- (15) Komisija pastebi, kad pagal civilinę teisę turto arba paslaugų tiekėjas yra atsakingas už su pirkėju pasirašytos sutarties įvykdymą. Ši atsakomybė apima produkto kokybę ir sutartą pristatymo terminą. Taigi, jei sutartis nėra vykdoma, ir to rezultatas – pirkėjui daroma žala, pastarasis gali pareikalauti žalos atlyginimo. Šiuo atveju šias kompensacijas turėtų mokėti laivų statykla arba pagrindinė jos įmonė – „Izar“.

⁽¹⁾ Po 2000 m. liepos 20 d. AESA pardavė „Izar“ dvi laivų statyklas, kuriuose buvo statomi dujomis gabenti skirti laivai. Ispanijos valdžios institucijos 2003 m. vasario 13 d. raštu patvirtino, kad „Izar“ prisiėmė atsakomybę už AESA išpareigojimus, susijusius su laivų statybos sutartimis.

⁽²⁾ Pagal šią garantiją, gavusi pirmąjį prašymą, SEPI turėjo kompensuoti „Repsol“ visas tiesiogines ir netiesiogines išlaidas bei „Repsol“ patirtą žalą, jei dėl „Izar“ kaltės laivai nebūtų pristatyti sutartyje nurodytais terminais.

⁽³⁾ Remiantis laivų statybos sutartimis laivai turėjo būti pristatyti atitinkamai 2003 m. rugsėjo 15 d., 2003 m. gruodžio 15 d. ir 2004 m. kovo 15 d.

- (16) Atsižvelgiant į visa tai atrodo, kad „Repsol“, kuri nuomojo „Izar“ (jai priklausančių laivų statyklų) statytus laivus, buvo laivų savininkų ir „Izar“ kreditorė. Taigi, ji negali būti laikoma atsakinga pagal laikino frachtavimo ir laivų statybos sutartis, įskaitant papildomą išlygą.
- (17) Atsižvelgdama į tai, kas pirmiau išdėstyta, ir „Repsol“ bei Ispanijos pastabas, Komisija daro išvadą, kad „Repsol“ negali būti laikoma pagalbos gavėja, nes negavo jokios naudos, išskyrus tą, kuri jai teisėtai priklausė remiantis bendromis civilinės ir prekybos teisės normomis.

Procedūros išvada

- (18) Komisija mano, kad savanoriškas „Izar“ turto likvidavimas buvo tinkama priemonė siekiant, kad Ispanija įvykdytų tris dar neįvykdytus sprendimus dėl pagalbos grąžinimo. Komisija mano, jog Ispanijos priimtais išpareigojimais ir įvykdytais veiksmais buvo užtikrinta, kad konkurencija nebūtų iškraipoma.
- (19) Komisija taip pat mano, kad Ispanija tinkamai suorganizavo keturių civilinių laivų statyklų pardavimą per varžytines, veikė atvirai, skaidriai ir besąlygiškai. Pažymėtina, kad 2006 m. lapkričio 3 d. Ministrų Taryba leido Sestao, Gijón ir Sevilijos laivų statyklas parduoti laimėjusiems konkursą. Privatizavimo sutartys buvo pasirašytos 2006 m. lapkričio 30 d. Dėl likusios laivų statyklos (Manises) buvo padaryta išvada, kad geriausias likvidavimo vertę atitinkantis pasirinkimas būtų uždaryti laivų statyklą ir perduoti SEPI likusį jos turtą.
- (20) Pasibaigus likvidacijos procesui ir pardavus „Izar“, įmonė galutinai nutraukė savo ūkinę veiklą. Vienintelė „Izar“ egzistavimo priežastis yra ta, kad būtina užbaigti su veiklos nutraukimu susijusias užduotis, ypač personalo atleidimą. Baigus šiuos darbus „Izar“ bus likviduota. Šiai veiklai negalima taikyti Sutartyje numatytų konkurencijos

taisyklių. Todėl net jei minėtos priemonės būtų atnešusios naudos „Izar“ ir iškraipiusios konkurenciją, Komisija mano, kad toks iškraipymas baigėsi, kai „Izar“ nutraukė savo ūkinę veiklą ir laivų statyklos buvo uždarytos. Šiomis aplinkybėmis Komisijos sprendimas dėl priemonių pripažinimo pagalbos priemonėmis ir dėl jų suderinamumo neturėtų praktinio poveikio.

- (21) Todėl oficiali procedūra, pradėta remiantis Sutarties 88 straipsnio 2 dalimi, nėra pagrįsta.

VI. IŠVADA

- (22) Remdamasi šiais samprotavimais, Komisija padarė išvadą, kad „Repsol“ negali būti laikoma ginčijamos pagalbos gavėja ir kad procedūra, pradėta prieš laivų statyklą „Izar“, nėra pagrįsta.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Oficiali procedūra, pradėta remiantis Sutarties 88 straipsnio 2 dalimi, laikoma baigta.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Ispanijai.

Priimta Briuselyje, 2007 m. rugsėjo 25 d.

Komisijos vardu

Komisijos narė

Neele KROES

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. rugsėjo 25 d.

dėl valstybės pagalbos C 32/2006 (ex N 179/2006), Lenkijos suteiktos bendrovei „Huta Cynku Miasteczko Ślaskie SA“

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 4310)

(Tekstas autentiškas tik lenkų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2008/142/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

II. IŠSAMUS PAGALBOS APIBŪDINIMAS

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

paprašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas ⁽¹⁾, kaip numatyta minėtuose straipsniuose, ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

- (1) 2006 m. kovo 17 d. Lenkija pranešė ketinanti suteikti pagalbą bendrovei „Huta Cynku Miasteczko Ślaskie SA“ (toliau – HCM) restruktūrizuoti. Apie šį ketinimą buvo pranešta po Komisijos sprendimo, kuriame neprieštarauta dėl HCM sanuoti skirtos pagalbos, suteikiant 11,8 mln. PLN (3,12 mln. EUR ⁽²⁾) garantuotą paskolą.
- (2) 2006 m. liepos 19 d. Komisija nusprendė pradėti procedūrą dėl minimos pagalbos pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį, kilus abejonėms, ar ji yra suderinama su bendrąja rinka. Komisijos sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas 2006 m. rugpjūčio 30 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽³⁾. Komisija paprašė suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas dėl pagalbos priemonės. Komisija negavo jokių pastabų.
- (3) 2006 m. rugsėjo 18 d. Lenkija iš dalies atsakė į sprendime pradėti procedūrą iškeltus klausimus. 2007 m. gegužės 23 d. rašte Lenkija pranešė Komisijai, kad atsiima pranešimą apie pagalbą.

⁽¹⁾ OL C 207, 2006 8 30, p. 5.

⁽²⁾ Visos sumos, Lenkijos kompetentingų institucijų nurodytos lenkiškais zlotais (PLN), yra perskaičiuotos į eurus (EUR) pagal 2007 m. birželio 22 d. kursą, t. y. 1 EUR = 3,7865 PLN.

⁽³⁾ Žr. 1 išnašą.

1. Pagalbos gavėjas

- (4) HCM yra valstybinė bendrovė, įsteigta 1966 m. Ji veikia spalvotųjų metalų gamybos ir metalurginio apdorojimo (cinko ir švino gamybos) rinkoje. Bendrovė 2004 m. užėmė 51 proc. Lenkijos ir 3 proc. Europos išvalyto cinko rinkos. Bendrovėje dirba apie 1 100 darbuotojų, o veiklą ji vykdo regione, kuriam gali būti teikiama pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punktą.

2. Pagalbos priemonės

- (5) Lenkijos valdžios institucijos Komisijai pranešė, kad AB „Pramonės plėtros agentūra“ (toliau – PPA) ketina suteikti 21,8 mln. PLN (5,76 mln. EUR) paskolą 5 metų laikotarpiui. Pradėti grąžinti paskolą numatyta praėjus metams po jos suteikimo. Paskolos palūkanų norma turėjo būti kintama, o jos dydis – atitikti Komisijos rekomenduojamą dydį. 10 mln. PLN (2,64 mln. EUR) suma būtų skiriama investicijoms, susijusioms su technologine restruktūrizacija, finansuoti. Likusi 11,8 mln. PLN (3,11 mln. EUR) suma būtų naudojama bendrovei sanuoti skirtam kreditui, t. y. kreditui, už kurį laidavo PPA, grąžinti.
- (6) Lenkija Komisijai pranešė ketinanti su kreditoriais sudaryti kompromisinį susitarimą, kuris leistų atkurti bendrovės mokumą. Kreditoriai, kuriems HCM skolinga 65,3 mln. PLN (15,9 mln. EUR), buvo suskirstyti į grupes pagal grąžintinų sumų dydį ir turimas garantijas. Kompromisiniame susitarime su kreditoriais visų pirma numatyta atidėti skolų privatiems ir viešiesiems kreditoriams grąžinimą keleriems metams. Dėl to kreditoriai, atsižvelgiant į turimas garantijas, buvo suskirstyti į grupes. Skolos grąžinimas kreditoriui atidedamas apibrėžtam laikotarpiui, priklausomai nuo grupės, kuriai jis yra priskirtas.

3. Procedūros pagrindas

- (7) Lenkijos valdžios institucijos nurodė, kad minima paskola yra valstybės pagalba, teikiama pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

(8) Komisija procedūrą pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį nusprendė pradėti kilus abejonoms, ar galima patvirtinti restruktūrizavimui skirtą pagalbą kaip atitinkančią visas tuo metu galiojusias sąlygas, nurodytas Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti⁽⁴⁾ (toliau – gairės), ypač, ar:

a) restruktūrizavimo planai leistų atkurti ilgalaikį naudos gavėjo rentabilumą, atsižvelgiant į tai, kad didžiausias dėmesys yra skiriamas bendrovės finansams restruktūrizuoti pagal kompromisinį susitarimą su kreditoriais, kuris tuo metu, kai buvo pradėta procedūra, nebuvo pasirašytas. Be to, nepakankamai buvo ištirta didelė valiutos keitimo kursų pokyčių įtaka bendrovės finansinei veiklai;

b) naudos gavėjo restruktūrizavimo išlaidoms dengti numatytas nuosavas įnašas yra didelis;

c) kompensacinės priemonės pakankamos, kadangi panaudojus jas gamybiniai pajėgumai sumažėtų tik 0,7 proc.

(9) Be to, Komisija suabejojo, ar kompromisinis susitarimas su kreditoriais nėra viena iš valstybės pagalbos dalių.

III. LENKIJOS PASTABOS

(10) Lenkijos valdžios institucijos Komisijai pranešė, kad pradėjus procedūrą HCM sėkmingai sudarė kompromisinį susitarimą su kreditoriais.

(11) Be to, Lenkijos valdžios institucijos Komisijai pranešė, kad tuo pat metu bendrovė pradėjo dirbti pelningai, t. y. per pirmąjį 2006 m. pusmetį ji uždirbo 10,3 mln. PLN (apie 2,72 mln. EUR) pelno; bendrovės finansinio likvidumo rodikliai gerėja, ji turi galimybių pasiskolinti pinigų rinkoje. Atsižvelgdama į tai, kad valstybės garantuojama paskola bendrovei neduotų naudos, Lenkija atsisakė ketinimo naudoti 6 konstatuojamojoje dalyje nurodytą priemonę. Be to, bendrovė grąžino paskolą, kurią valstybė buvo garantavusi kaip pagalbą įmonės sanavimui. Todėl nebeliko prasmės nagrinėti garantuotą paskolą įmonės sanavimui.

IV. VERTINIMAS

(12) Pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93

straipsnio taikymo taisykles⁽⁵⁾, 8 straipsnio nuostatas valstybės narės gali atsisakyti ketinimo teikti pagalbą po to, kai pradėdama oficiali procedūra, jei tai nusprendžia prieš Komisijai priimant sprendimą dėl pagalbos teikimo. Tokiu atveju Komisija priima sprendimą dėl procedūros nutraukimo, jame nepateikdama vertinimo.

(13) Lenkija atsisakė ketinimo teikti 6 konstatuojamojoje dalyje nurodytą valstybės pagalbos priemonę. Vis dėlto Komisija, siekdama baigti procedūrą pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį, privalo įvertinti, ar 6 konstatuojamojoje dalyje minimas kompromisinis susitarimas su kreditoriais nėra valstybės pagalbos dalis.

(14) Komisija pažymi, kad kompromisinis susitarimas su kreditoriais negali būti laikomas valstybės pagalba, nes atitinka privataus kreditoriaus reikalavimuose numatytas sąlygas ir įtvirtina skolų grąžinimo atidėjimą, o toks sprendimas kreditoriams yra palankesnis palyginti su HCM likvidavimu. Kaip rodo priimtas sprendimas, viešasis kreditorius ketina apsvarstyti naudą, kurią galėtų gauti susigrąžindamas restruktūrizavimo plane nurodytas sumas, palyginti su sumomis, kurias būtų galima atgauti bendrovę likvidavus; taigi apie naudos gavimą ir galiausiai apie valstybės pagalbą negalima kalbėti tuomet, kai restruktūrizavus bendrovę būtų gautos didesnės piniginės įplaukos, nei ją likvidavus⁽⁶⁾. Kaip rodo Lenkijos valdžios institucijų pateikta medžiaga, netgi tuomet, jei dėl skolų atidėjimo nebūtų gauta pajamų skaičiuojant einamąją grynąją vertę, tai ateityje viešiesiems kreditoriams duotų daugiau naudos nei bendrovės likvidavimas. Pagal kompromisinį susitarimą dalis kreditorių turi galimybę susigrąžinti vidutiniškai 75,7 proc., o mažiau privilegijuotieji kreditoriai – 72,9 proc. skolų, vadinasi, šios sumos yra didesnės nei tos, kurias galima būtų gauti bendrovę likvidavus, nes pagal pateiktus skaičiavimus tokiu atveju būtų galima susigrąžinti 64,8 proc. skolų. Be to, Komisija neturi pagrindo teigti, kad viešieji kreditoriai, palyginti su privačiais, vertinami nepalankiai, nes tam tikrai kategorijai priskirti kreditoriai yra vertinami vienodai.

(15) Pateiktas restruktūrizavimo planas sudarė galimybę ilgiau nei šešis mėnesius teikti pagalbą, skirtą bendrovei sanuoti. Tačiau praėjus nurodytam laikui Lenkija atsisakė ketinimo teikti pagalbą. 26 gairių punkte vienareikšmiškai teigiama, kad restruktūrizavimo plano pateikimas yra būtina sąlyga (*sine qua non*) norint pratęsti bendrovei sanuoti skirtos pagalbos teikimą. Vadinasi, atsiėmus anksčiau pateiktą restruktūrizavimo planą, pagalba, skirta bendrovės veiklai gaivinti⁽⁷⁾, nebeturi būti skiriama. Šiuo atveju nurodytos sąlygos buvo laikomasi, nes bendrovė grąžino valstybės garantuotą paskolą.

⁽⁵⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

⁽⁶⁾ Žr. bylos C-342/96 *Ispanija prieš Europos Komisiją* 46 punktą; bylos C-256/97 *DMT* 24 punktą; bylos Nr. T-152/99 *Hamsa* 168 punktą.

⁽⁷⁾ C(2007) 1405, galutinė versija pateikta adresu http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/register/ii/by_case_nr_c2005_0030.html#32

⁽⁴⁾ OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

V. IŠVADA

- (16) Komisija nusprendžia baigti oficialią procedūrą dėl minėtos pagalbos priemonės pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį, nes Lenkija atsisakė ketinimo teikti pagalbą ir nesuteikė jokios neteisėtos pagalbos,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Lenkija atsisakė suteikti 21,8 mln. PLN (apie 5,76 mln. EUR) dydžio paskolą kaip HCM skirtą pagalbos priemonę po to, kai Komisija pradėjo oficialią procedūrą. Todėl oficiali su šia priemone susijusi procedūra neteko prasmės.

2 straipsnis

Komisija daro išvadą, kad kompromisinis susitarimas su kreditoriais negali būti laikomas valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Lenkijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2007 m. rugsėjo 25 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė

KLAIDŲ IŠTAISYMAS**2008 m. vasario 4 d. Tarybos bendrųjų veiksmų 2008/124/EB dėl Europos Sąjungos teisinės valstybės misijos Kosove, EULEX KOSOVO, klaidų ištaisymas**

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 42, 2008 m. vasario 16 d.)

94 puslapis, 5 straipsnio 1 dalis, antras sakiny:

yra: „prasideda us Jungtinių Tautų misijos Kosove, UNMIK, įgaliojim perleidžiant“,

turi būti: „prasideda perleidžiant Jungtinių Tautų misijos Kosove, UNMIK, įgaliojimus“.
